

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 33CET1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número ****

Comissió d'Empresa i Treball

Sessió 33, dijous 7 de maig de 2026

Presidència de la Il·lma. Sra. Maite Selva i Huertas

Sessió 33 de la CET

La sessió de la Comissió d'Empresa i Treball (CET) s'obre a ****. Presideix Maite Selva i Huertas, acompanyada de la vicepresidenta, Lúdia Ferré Ferré, i de la secretària, Laura Fernández Vega. Assisteix la Mesa la lletrada Anna Casas i Gregorio.

Hi són presents [Francesc Jesús Becerra Ramírez](#), [Elena Díaz Torrevejano](#), [Natàlia Fabian Corbacho](#) i [Conchi Jiménez Cruz](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Joan Canadell](#) i [Bruguera](#), [Noemí Nieto](#) i [Fumanal](#) i [M. Àngels Planas](#) i [Crous](#), pel G. P. de Junts; [Jordi Albert](#) i [Caballero](#), [Laia Cañiguerol Olivé](#) i [Joan Ignasi Elena Garcia](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Míriam Casanova Domènech](#) i [Àngels Esteller Ruedas](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Javier Ramírez Gutiérrez](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Lluís Mijoler Martínez](#), pel G. P. Comuns, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Observatori 17.17 davant la Comissió d'Empresa i Treball perquè informi sobre la necessitat de simplificar, agilitar i desburocratitzar l'Administració pública (tram. 356-01515/15). [Joan Canadell](#) i [Bruguera](#), Grup Parlamentari de Junts, [Conchi Jiménez Cruz](#), Grup

Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Jordi Albert i Caballero, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

2. Sol·licitud de compareixença d'una representació del Festival Cruïlla davant la Comissió d'Empresa i Treball perquè informi sobre l'impacte econòmic i laboral dels festivals (tram. 356-01516/15). Joan Canadell i Bruguera, Grup Parlamentari de Junts, Conchi Jiménez Cruz, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Jordi Albert i Caballero, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

3. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Confederació de Treballadors Autònoms de Catalunya davant la Comissió d'Empresa i Treball perquè informi sobre la situació actual del treball autònom i els darrers estudis publicats (tram. 356-01547/15). Ester Capella i Farré, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

4. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Unió General de Treballadors de Catalunya davant la Comissió d'Empresa i Treball perquè presenti l'informe "Estar malalt no és delictes" (tram. 356-01548/15). Ester Capella i Farré, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

5. Sol·licitud de compareixença d'una representació del comitè d'empresa de Serra Soldadura davant la Comissió d'Empresa i Treball perquè informi sobre el possible tancament de l'empresa (tram. 356-01591/15). Ester Capella i Farré, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Elena Díaz Torrevejano, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, David Cid Colomer, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Comuns, Dani Cornellà Detrell, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

6. Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Associació Catalana d'Empreses del Lleure, l'Educació i la Cultura davant la Comissió d'Empresa i Treball

perquè informi sobre la situació de les colònies escolars (tram. 356-01599/15). Joan Canadell i Bruguera, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

7. Sol·licitud de compareixença d'una representació de Comissions Obreres davant la Comissió d'Empresa i Treball perquè informi sobre les conclusions de l'informe "Balanç de salut laboral" respecte a les hores extres sense remunerar i el presentisme forçat (tram. 356-01607/15). Lluís Mijoler Martínez, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

8. Proposta de resolució sobre l'adopció de mesures normatives i administratives per a l'impuls del creixement empresarial (tram. 250-00945/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 377, 57; esmenes: BOPC 423, 23).

9. Proposta de resolució sobre l'eliminació de la línia ACOL del Programa Treball i Formació (tram. 250-00952/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 383, 13; esmenes: BOPC 423, 24).

Si s'escau la presidenta proposarà l'ampliació de l'ordre del dia amb la substanciació de la compareixença d'una representació del comitè d'empresa de Serra Soldadura perquè informi sobre el possible tancament de l'empresa (356-01591/15) i de la compareixença d'una representació de l'Associació Catalana d'Empreses del Lleure, l'Educació i la Cultura perquè informi sobre la situació de les colònies d'estiu (356-01599/15) després del debat i votació de les dues propostes de resolució, com a punts 10 i 11 de l'ordre del dia.

Fitxer 33CET2

La presidenta

Bé. Bona tarda. Anem a donar inici a la comissió d'Empresa. A veure, tenim, de l'ordre del dia, diferents sol·licituds de compareixença, o sigui, set sol·licituds de compareixença i que n'hi ha dues que, si se substancien en aquesta sessió, després les portarem a terme, que és la compareixença d'una representació del comitè

d'empresa de Serra Soldadura i la compareixença d'una representació de l'Associació Catalana d'Empreses del Lleure, l'Educació i la Cultura, d'acord? Es poden votar les set sol·licituds.? No? Digueu-me.

Javier Ramírez Gutiérrez [# 00:03:55]

Presidenta, nosaltres faríem votació separada de la 4 i de la 7.

La presidenta

Per tant.. Ai, perdó, sí, un momentet. Faig així: 1, 2, 3, 5 i 6 juntes i la 4 i la 7 juntes. Sí. Algun grup parlamentari ha d'informar d'alguna substitució?

Joan Canadell i Bruguera

Sí, presidenta. A Junts per Catalunya, el diputat Colomines substitueix la diputada Planas.

Jordi Albert i Caballero

Presidenta, en el cas del nostre grup parlamentari, en cas que s'aprovi la compareixença de l'ACELLEC la substanciaria la meva companya Mar Besses.

La presidenta

Mar Besses, perfecte. I el grup parlamentari socialista?

Conchi Jiménez Cruz

Sí. Nosaltres tenim dues substitucions. En substitució de la diputada Natàlia Fabián, la diputada Imma Ferrer..., Ferret, i en substitució de la diputada Lúdia Ferrer, el diputat Cristòfol Gimeno.

La presidenta

Cristòfol Gimeno. D'acord. Digueu-me.

Àngels Esteller Ruedas

Sí, el diputat Cristian Escribano em substituirà a mi en el punt número 2. Ai, perdona, punt número 9, en la segona proposició, en el punt número 9.

Gràcies.

La presidenta

Cristian Escribano, d'acord.

Sol·licituds de compareixença

356-01515/15, 356-01516/15, 356-01547/15, 356-01591/15 i 356-01599/15

Doncs passem a votar les sol·licituds de compareixences 1, 2, 3, 5 i 6.

Vots a favor?

Per unanimitat queden aprovades aquestes sol·licituds de compareixença.

Sol·licituds de compareixença

356-01548/15 i 356-01607/15

I passem a la 4 i la 7.

Vots a favor?

Abstencions?

En contra?

Un, d'acord. Doncs també queden aprovades aquestes sol·licituds de compareixences. Per tant, després de les propostes de resolució hi haurà les dues compareixences que he comentat abans.

Proposta de resolució sobre l'adopció de mesures normatives i administratives per a l'impuls del creixement empresarial

250-00945/15

Passarem a la proposta de resolució sobre l'adopció de mesures normatives i administratives per a l'impuls del creixement empresarial. És pel Partit Popular, amb la seva diputada, l'Àngels Esteller. Endavant.

Àngels Esteller Ruedas

Moltes gràcies, presidenta. El grup popular avui presenta una iniciativa perquè les pimes, les petites i mitjanes empreses de Catalunya puguin créixer en dimensió i, al créixer en dimensió, puguin millorar la seva productivitat i, alhora, com a conseqüència d'aquesta millora, puguin també millorar els salaris dels seus

treballadors. Perquè la realitat és que a Catalunya el noranta-vuit per cent de les empreses són petites i mitjanes empreses, que són les que desenvolupen la principal activitat econòmica a Catalunya. I, per tant, des d'aquesta qüestió, hem de valorar que la dimensió empresarial és no només una qüestió cultural. És cert que algunes empreses, familiars especialment, tenen a vegades dificultats per la seva pròpia cultura empresarial, però no només això, sinó que hi ha un marc normatiu i fiscal que penalitza que puguin créixer i que ho facin en dimensió.

Per tant, nosaltres el que diem és que aquestes empreses que es veuen obligades, quan creixen, a assumir una normativa, una càrrega d'impostos normativa i un major marc regulador que dificulta aquest creixement, doncs, hem d'intentar establir un marc que elimini aquestes barreres i que faciliti que les petites i mitjanes empreses puguin créixer. Perquè l'objectiu és que la petita empresa pugui arribar a ser mitjana, que la mitjana empresa pugui arribar a ser gran empresa i així totes tinguin aquesta capacitat.

Quan valorem el que ens diuen les empreses, el que ens diuen amb aquest informe que hem presentat en la nostra proposta és que tenen moltes dificultats i moltes d'elles renuncien a créixer perquè, a partir de determinades dimensions, augmenten de manera molt significativa les obligacions administratives, les administracions laborals..., ai, les administracions, les obligacions administratives, les laborals, les regulatòries i també les obligacions fiscals. Per tant, hem d'impedir que aquestes empreses competeixin amb desigualtat amb unes altres empreses més grans, especialment en un marc més global.

Per tant, un altre aspecte que dificulta enormement el seu creixement és la burocràcia. Moltes empreses dediquen més temps a omplir formularis que a innovar. En l'informe ens diuen que el 21,5 per cent de les empreses identifica la burocràcia com el principal obstacle per créixer i la digitalització administrativa, que havia de ser un avantatge, doncs, es converteix en un impediment perquè moltes empreses encara han de fer més procediments i, per tant, els penalitza. I una altra de les grans dificultats que tenen aquestes empreses és concórrer a convocatòries públiques. Cada dia les llicències també s'allarguen més i tot això genera un clima de dificultat

i d'impossibilitat de competir amb igualtat de condicions. Per tant, Catalunya no pot ser un territori hostil.

Nosaltres, què li demanem? Plantegem eliminar obstacles, eliminar burocràcia, generar confiança i facilitar l'activitat econòmica i rebaixar impostos. I això com ho hem de fer? Acabo, senyora presidenta. Només dir que demanem una normativa perquè hi ha traves, hi ha dificultats que no es poden fer només amb plans. S'ha d'elaborar una normativa que elimini els obstacles i faciliti el creixement. Rebaixa d'impostos, sobretot tot el que és la inversió, que és molt necessària per incrementar el potencial en tecnologia. Demanem eliminar burocràcia, perquè sí que és cert que el Govern està treballant en la finestra única, però no és suficient.

La presidenta

Ha d'anar acabant, diputada.

Àngels Esteller Ruedas

I aquest és el conjunt de mesures que sotmetem a la consideració d'aquesta comissió amb l'objectiu que les petites i mitjanes empreses de Catalunya puguin guanyar, millorar el creixement i millorar en dimensió.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn de presentació de les esmenes de Junts per Catalunya amb el seu diputat, el senyor Joan Canadell. Endavant.

Joan Canadell i Bruguera

Gràcies, presidenta. Bé, nosaltres estem completament d'acord que cal donar un impuls per ajudar al creixement de les empreses catalanes, en especial les pime, que són, com s'ha dit, el noranta-vuit per cent de les empreses del país i tal com d'alguna manera destaca l'informe que inclou en l'exposició de motius de l'Observatori de la pime a Catalunya.

També tenim l'enquesta de clima que es fa cada any, que ho fa la Cambra de Comerç amb l'Idescat i que també va una mica en la mateixa línia. Aquesta enquesta ens diu que en aquest moment és un moment rècord. El trenta-nou per cent

d'empreses a Catalunya ens diuen que no creixen per falta de personal adequat o qualificat. L'altre factor que surt important és el de necessitats financeres. Un dotze per cent de les empreses diuen que no creixen per manca de finançament i, en canvi, hi ha un quaranta per cent que diuen que per demanda, manca de demanda o competència. Per això nosaltres poca cosa podem fer. I, finalment, hi ha un vint-i-cinc per cent que diuen que la fiscalitat i la burocràcia, és a dir, d'altres factors, també són importants per al creixement de les pime.

I, per tant, hem d'actuar. El Govern ha d'actuar i nosaltres estem d'acord en què la fiscalitat i la burocràcia són importants. De fet, la fiscalitat ja ho ha dit en algun altre moment, a Catalunya patim voracitat fiscal, perquè créixer un trenta-set per cent la recaptació de l'IRPF en tres anys és voracitat. Això no és un increment natural, sinó que és voracitat fiscal i, per tant, hem d'actuar.

Nosaltres hem fet dues esmenes, una en la línia justament d'un tema que no parla la proposta de resolució, que és l'impuls del talent, perquè..., o que en parla poquet, però no hi ha un punt resolutiu i, per tant, nosaltres l'incloem i sembla que aquesta esmena ens l'accepten. El segon, que és de prioritzar les campiones internacionals, em sembla que no ens l'accepten, però en tot cas, per nosaltres també és un tema important, perquè en tenim moltes i hem de començar per aquestes empreses que són líders internacionals.

De totes maneres, per Junts, la veritat és que no hauria de caldre fer una llei per impulsar el creixement. Hauríem de tenir un govern proactiu, un govern que escolta, un govern que actua, que exerceix, un govern que compleix les resolucions i les mocions que s'aproven al Parlament. Però és obvi, això tots ho veiem, que aquest departament, liderat pel conseller Sàmper, tot allò que aprovem no es fa res, pràcticament no es fa res. I la mostra és que tot el que hem anat aprovant s'ha quedat aturat.

I aquí el que ens sap molt de greu és que, segons les dades de la darrera EPA, tinguem 435.000 aturats a Catalunya i més de 230.000 empreses que ens diuen això, que no creixen per manca de personal adequat. I jo faig una crida, una vegada més, als partits del tripartit, els partits de govern aquí i a Madrid de fet, perquè no té

cap sentit que tinguem 435.000 aturats i 230.000 empreses que ens diuen que no creixen per manca de personal.

Això contrasta, per exemple, amb el que passa a països com Dinamarca. Dinamarca, ho ha explicat el president de Pimec fa pocs dies públicament, té un atur del 3,3 per cent. Però què passa a Dinamarca? Que si tu et quedes a l'atur, et paguen el cent per cent del sou i et formen. Llavors, si tu et vols formar, segueixes cobrant el cent per cent del sou. Al cap d'un any o quan sigui, t'ofereixen un lloc de treball. Si l'acceptes, continues cobrant fins que l'acceptes. Si no l'acceptes, et treuen un trenta per cent, ja només cobres el setanta per cent. Si hi ha una segona opció i dius que no, ja només cobres el cinquanta per cent. I si hi ha una tercera opció i dius que no et quedes sense atur. I això és el que nosaltres hem d'aprendre a fer aquí. Aquesta sobreprotecció que estem fent del mercat laboral, sobretot el liderat per les esquerres, no ajuda a abaixar l'atur. Per tant, un toc d'atenció també en aquest punt. I acabo, demanant a la Conselleria realment un pla d'acció per ajudar a les empreses a créixer perquè és necessari.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara serà el torn d'Esquerra Republicana amb el seu diputat... És veritat. Perdó. Ara és el torn del Partit dels Socialistes amb el diputat el senyor Jesús Becerra. Endavant.

Francesc Jesús Becerra Ramírez

Gràcies, presidenta. Bé, avui debatem una proposta que parteix d'un diagnòstic que compartim. Catalunya necessita més empreses mitjanes i grans, més productivitat i més capacitat d'escala. L'informe al que fa referència a la proposta de resolució del Partit Popular, que és l'informe de Pimec, anomenat «Dimensió empresarial: Diagnòstic i propostes»,

Fitxer 33CET3

és clar, en les conclusions que arriben, en què es determina que tenim un teixit empresarial majoritàriament format per microempreses i cal reforçar la dimensió per competir millor. Fins aquí coincidim. Ara bé, el que no podem fer és fer una lectura

parcial. Si agafem aquest informe, la proposta de resolució es fixa amb dos o tres elements només, però exclou molts altres elements.

Li ficaré exemples. L'informe no diu que el problema sigui només la burocràcia o la fiscalitat. De fet, assenyala amb la mateixa força, amb la mateixa força, altres factors igual o més determinants. Per exemple, assenyala la governança interna, la professionalització, que aquí sí que hi ha l'esmena introduïda per Junts, però que després li explicarem el perquè no votarem a favor d'aquesta esmena. També el tema de la cultura empresarial o la manca d'escala en la cadena de valor. Sobre tots aquests factors que introdueix aquest informe també els fiquen al mateix valor que la burocràcia o la fiscalitat però vostè, d'aquests altres factors no en parla i agafa aquells que li interessa políticament, no?

En aquest sentit, nosaltres, entrant a la proposta de resolució, no compartim que s'hagi de fer una llei concreta. Aquí el nostre grup defensa que no caldria fer una llei, sinó que sí que –i és el sentit de l'esmena que li hem presentat– un pla integral d'impuls al creixement empresarial amb un objectiu mesurable i ambiciós com és arribar a 1.500 empreses de més de cinquanta treballadors l'any 2030, això sí que li acceptaríem, si ens acceptés l'esmena.

Pel que fa a la simplificació administrativa, cal recordar que la llei 18/2020 de facilitació de l'activitat econòmica ja va en aquesta línia i la implementació que s'està duent a terme sobre la finestra única, ja cal seguir reforçant-la i implementant-la. Però ja anem en aquesta línia. Ja l'administració està amb aquest objectiu.

I sobre els incentius fiscals, si hem de ser rigorosos, la Generalitat no té competències per modificar l'impost de societats. Tampoc l'IRPF. Només permet deduccions que afecten a rendes empresarials. Ens movem només en l'esfera de persona física. Per tant, prometre incentius fiscals que no podem aprovar és simplement no encertar amb la proposta que es fa.

I en aquest sentit, finalment, l'institut –i acabo, senyora presidenta– l'Institut Català de Finances ja està fent feina. Hi ha més de 1.600 empreses finançades el 2024. El noranta-set per cent de pimes ja tenen noves línies adaptades a emergències i s'estan implementant en aquest sentit.

Llavors nosaltres, per anar resumint, li votarem a favor..., en contra de la primera i la tercera, a favor de la segona i de la cinquena, ai, la quarta. No podrem donar suport a l'esmena, si és que l'acceptés, de Junts, referida al talent, més pel sentit que ja existeix un grup de treball que està amb aquesta...

La presidenta

Ha d'anar acabant, diputat.

Francesc Jesús Becerra Ramírez

...amb la cerca de talent, inclús en el marc del pla de desenvolupament de les polítiques d'ocupació de Catalunya 2025-29, també està previst la cerca de talent.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara sí que és el torn d'Esquerra Republicana amb el diputat senyor Joan Ignasi Elena. Endavant.

Joan Ignasi Elena Garcia

Moltes gràcies. Passa sovint que la petita i mitjana empresa és la coartada, és l'excusa per defensar posicions. Avui, com que hi ha el diputat Canadell i és molt amic de parlar de dreta i esquerra, a vegades el seu partit diuen que s'ha de superar això. Però el diputat Canadell no..., com està tan marcadament a la dreta, necessita fiançar aquesta posició política. Em sembla bé i coherent, eh?

És clar, quan el Partit Popular i Junts parlen d'impostos, com a coartada i com a pretext, es posa la petita i mitjana empresa. Però després votem treure impostos a la banca, als fons voltors i hi votem contra els impostos a les elèctriques, que no són ben bé el que vindria a ser una petita empresa.

Naturalment que nosaltres sí que som partidaris de donar suport a la petita empresa. L'altre dia ho deia, efectivament, el president de la PIMEC: No només hem d'aconseguir que la petita passi a ser mitjana i la mitjana gran, sinó..., o donar-li l'oportunitat de ser, sinó que els micros passin a ser petites. I parlava de la diferència que hi ha entre les dades del nostre país i Alemanya, per exemple, que efectivament, hi ha el mateix nombre de petita i mitjana empresa, però en canvi de micro n'hi ha

molt més aquí. I, per tant, s'ha de promoure perquè això suposa ocupació i normalment, a més, ocupació de qualitat. Però no busquem en la petita i mitjana empresa el pretext per fer lloc a un realment defensa, que és una rebaixa fiscal als que tenen més, que és legítim i és democràtic, però és una posició que no s'hauria d'intentar amagar darrere dels beneficis als empresaris més febles o més petits.

Per tant, nosaltres, en coherència amb això, naturalment no podem donar suport als punts primer i quart, en els quals es fa referència..., al primer i tercer, perdó, en els quals es fa referència a les rebaxes fiscals perquè, malgrat que les embolcallen amb aquest suport a la petita i mitjana empresa, tots sabem per la seva tradició i pel que han fet quan han governat, que la cosa va d'un altre color, que és justament perjudicar..., ai, afavorir les grans corporacions, que són precisament els qui més difícil fan també la vida a la petita i mitjana empresa en moltes ocasions.

I naturalment, la simplificació administrativa la compartim. Creiem que és un criteri respecte del qual s'ha d'anar avançant i, en aquest sentit, nosaltres no podem donar suport al primer i al tercer dels punts que planteja i en canvi sí donarem suport al segon i al quart. I com que sembla que el que seria el punt número 5 no s'accepta l'esmena, respecte al punt número 6, també donaríem suport perquè ens sembla que és una bona reflexió la que es fa.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara sí que és el torn de VOX amb el diputat el senyor Javier Ramírez. Endavant.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señora presidenta. Bueno, en primer lugar, decir que evidentemente no podemos estar en desacuerdo con la propuesta que ha presentado el Partido Popular, una PR que habla de crecimiento económico, de crecimiento de las empresas. Y debo decirle que ojalá estemos en esa situación, pero no estamos en esa situación. Ojalá poder debatir el hecho de la capacidad de poder hacer las empresas más grandes, poder crecer la economía, poder tener mejores salarios y poder tener mejor salud económica.

Pero la realidad es otra. La realidad es que estos señores han destruido el empleo a tal punto, han subido los impuestos a tal nivel que lo han provocado, precisamente, es hundir la economía. Y han hundido la economía de tal manera que lo que estamos viendo son deslocalizaciones permanentes. Cada día viene a esta comisión empresas que nos explican y comités de empresas que se van, que se van, que se tienen que ir, que otras empresas extranjeras las compren, es decir, situaciones dramáticas, que lo que estamos viendo es que mientras el señor Illa, el señor Sàmper, saca cuatro datos que dicen que hay más afiliaciones a la Seguridad Social, cuando en realidad hay más personas sufriendo que nunca, porque han importado más que nunca, la verdad es que el paro está aumentando.

Y está aumentando por cosas como esta. *(L'orador mostra una imatge a la cambra.)* Mire, esta es la situación. Y es que el Partido Socialista y los separatistas lo que han hecho es priorizar el ilegal y extorsionar a lo nacional. Y por eso nuestro comercio está en peligro. Por eso nuestra economía está en peligro. Por eso, las empresas catalanas cada vez se van a pique. Por eso, vemos todos los días como empresas vienen a la comisión y dicen que se van. Y ante eso, ¿qué hace el Govern? Ante eso, ¿qué hace el partido socialista? ¿Presenta una alternativa? ¿Presenta una propuesta? No, presentan colas largas inmensas de regularización a personas que, evidentemente, no vienen precisamente a trabajar.

Por eso, hoy de verdad, señora Esteller, ojalá tuviéramos en la situación que usted plantea. Ojalá pudiéramos debatir económicamente cómo poder hacer grande Cataluña cuando realmente lo único que están haciendo es hacerla grande demográficamente y hacerla muy pequeña económicamente. Y lo estamos viendo estos días y lo seguiremos viendo.

Por eso, ante ello ya le avanzo que, evidentemente, votaremos a favor de la propuesta, porque evidentemente se puede llevar a cabo, a pesar de que alguno por aquí ha dicho que no sé qué, no hay competencias. Oiga, mire, yo le hago una pregunta muy clara al señor Elena: ¿Usted está de acuerdo que un trabajador en Cataluña, en su región, pague un veinte o veinticinco o un treinta por ciento de IRPF? Es decir, ¿que un tercio de su nómina se vaya para los menas, para sus chiringuitos y para sus viajes? ¿Está usted de acuerdo con eso? Porque ¿sabe lo que pasa?

Que usted sabe perfectamente que la mitad del IRPF es competencia autonómica. Luego, evidentemente, hay competencias para poder regular ese IRPF.

Y claro, cuando sale la izquierda y la extrema izquierda diciendo en contra de subir..., perdón, en contra de bajar los impuestos y luego vienen con la *cantarella* de que bajen los impuestos a los más ricos, pero, en realidad, oiga, ¿usted está de acuerdo con eso de que realmente quien están pagando la inmensa mayoría del peso social y económico, del IRPF –si no, míreselo– es la clase media trabajadora? El IRPF no sale del sueldo, que ya no lo tenemos, de Messi. Sale del Joan, de la Sara, de l'Elena, del Marc, que treballen cada dia. I aquests són precisament als que vostès es neguen a abaixar els impostos.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn dels Comuns amb el seu diputat, el senyor Lluís Mijoler. Endavant.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, presidenta. Comencem forta la tarda, diguéssim. A mi m'agradaria que algun dia, de debò, eh?, quan feu aquestes afirmacions de que si l'atur creix, que si l'economia és la pitjor, que si..., escolta'm, porteu dades o dieu de qui o feu referència, o sigui, un mínim, un mínim de fons. Citar alguna font: *Según el...* Encara que sigui, jo què sé, la seva pròpia fundació d'estudis feixistes, del que sigui. Escolti, perquè és que ja n'hi ha prou de dir tonteries amb aquesta. O sigui, jo puc... Miri, puc estar d'acord amb vostè que, efectivament, i precisament era el que volia dir en la meva intervenció, que més enllà de parlar de mesures de simplificació, que segurament el que hem de treballar és perquè hi hagi més arrelament i que probablement que les pròpies..., la pròpia promoció de les petites empreses el que faria és que estiguin més arrelades, perquè és més fàcil que estigui arrelada una petita empresa i, per tant, una empresa probablement familiar que no pas una gran multinacional. I amb això segurament estaríem d'acord.

Però això, ostres!, fem-ho des d'una reflexió seriosa, perquè, al final, venir aquí a dir Pedro Sánchez, caca, hòstia, és molt fàcil! Però és que estem parlant de coses

serioses, al final. Jo crec que la proposta del PP es pot rebatre, des del meu punt de vista, es pot rebatre amb dades i de forma objectiva, però segurament si haguéssim de fer una llei arribaríem a un consens. Perquè ho fem des de l'objectiu d'entendre què és el millor pel nostre país. I vostès ho fan única i exclusivament des de la destrucció, de fer veure aquí una situació apocalíptica de la nostra economia, que és que és falsa, que és que en altres temps potser la podien haver fet, però és que ara ja n'hi ha prou, de debò.

Miri, com que he perdut quasi tot el meu temps en contestar la intervenció de VOX, quasi faig un més u a la intervenció del senyor Elena, perquè estic absolutament molt d'acord amb tot el que ha dit i, per tant, només faria alguna puntualització respecte de que també, a la proposta del PP, perquè també utilitza molts cops algunes dades com a coartada precisament pel que diu, per la liberalització, per pagar menys impostos que això, al final, qui beneficia no és les pimes, són les grans empreses.

Una de les dades importants que també citava el president de PIMEC té a veure no només amb el número de micros i petites empreses en comparativa amb Alemanya. És a dir, estem amb el percentatge gros, però quan entrem al detall, sinó també amb el nombre d'empleats mitjans. Aquí són dos i mig, a Alemanya són deu. I això també segurament vol dir que s'està generant molt més..., molta més ocupació a través de les ajudes a les pimes. Però siguem seriosos, el que volen les pimes no és única i exclusivament que es paguin menys impostos. El que volen les pimes és –i així ho va dir també el president– és parlar de productivitat i no tant parlar d'augmentar o créixer en el sentit d'augmentar facturació i augmentar beneficis, sinó de millorar la productivitat d'aquelles empreses. I torno a dir, també generant molta més ocupació.

En definitiva, votarem en contra perquè no és el nostre model i no compartim tal com ho planteja el PP.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara ja és el torn del Partit Popular, per un temps d'un minut per poder respondre a les preguntes o el que necessiti.

Àngels Esteller Ruedas

Moltes gràcies. Miri, el Partit Popular avui el que presenta en aquesta comissió i sotmet a la votació de tots els grups és eliminar els obstacles i les càrregues administratives, l'excessiva regulació laboral i fiscal que impedeixen les pimes créixer i crear un marc normatiu que faciliti el creixement de les pimes per a què millorin en productivitat i per a què millorin els salaris.

I el que hem vist en aquesta comissió és un discurs d'hipocresia política, perquè el que no volen és votar aquesta proposta. En canvi, sí que volen que millori la productivitat. Però, senyor Mijoler, vostè sap perfectament que, per millorar la productivitat, han de guanyar en dimensió. I això ho diuen. I si no removem els obstacles que impedeixen que guanyin en dimensió, com són les propostes que hem presentat el grup popular, no podrem millorar la productivitat i no podrem millorar els

Fitxer 33CET4

salaris. Miri, tota la intervenció del president de PIMEC i no només una part.

I, per altra banda, el grup socialista em sorprèn enormement perquè estan desdient el conseller. El conseller diu una cosa i fa una altra. Llavors aquí és un engany en aquest Parlament. Sí, sí, el conseller, el dia 18 de febrer, quan el grup popular li va dir que les pimes tenien que guanyen en dimensió, va dir que estaven estudiant els instruments per fer-ho de caràcter legal. Això és una normativa que li demana el PP. Per tant, el conseller diu una cosa i fa una altra. I aquesta hipocresia i aquest engany li direm al conseller, perquè el que no pot ser és negar ara que presentin una normativa. I jo li faig una esmena *in voce* per veure si me l'accepten i voten a favor, en el sentit d'eliminar immediatament i, com a mínim, que es comprometin a fer una normativa, que és el que va dir el conseller en aquesta comissió el dia 18 de febrer. I si vostès voten en contra, estan anant en contra del propòsit que ens va dir el conseller. Llavors la pregunta que li farem al conseller és per què enganya en aquesta comissió.

La presidenta

Però no s'ha pronunciat sobre les esmenes.

Àngels Esteller Ruedas

Disculpi. Nosaltres, la primera esmena del grup socialista l'acceptem com a addició, no com a substitució del text. Vull dir com a addició.

La presidenta

No, però heu fet una transacció?

Àngels Esteller Ruedas

Sí, bé, l'acceptem com a addició, sí. L'acceptem. Queda acceptada com a addició al text, no com a substitució del primer punt.

La presidenta

Això ho han..., això...

Francesc Jesús Becerra Ramírez

No, entenc que és una proposta.

Àngels Esteller Ruedas

Ja t'ho he dit abans i m'has dit que sí.

Francesc Jesús Becerra Ramírez

No, no, no, no. O sigui, jo t'he dit que negava que el conseller hagués dit que havia de ser en forma de llei. I, efectivament, hem comprovat i no diu en forma de llei. Diu que ha de tenir caràcter legal.

Àngels Esteller Ruedas

Ja, però això és una llei.

Francesc Jesús Becerra Ramírez

No, un pla, no. Això és la interpretació que fa vostè.

Àngels Esteller Ruedas

No, no. Caràcter legal és una llei, escolti'm.

Francesc Jesús Becerra Ramírez

Nosaltres, l'instrument és... El que diem a l'esmena és que considerem que això es pot fer a través d'un pla. Vostè considera que es pot fer a través d'una llei. Nosaltres no estem d'acord en què sigui en forma de llei.

Àngels Esteller Ruedas

No, però jo accepto el pla com a addició.

Francesc Jesús Becerra Ramírez

Ja, però mantenint la forma de llei i nosaltres no estem d'acord en això.

Àngels Esteller Ruedas

Però és que li accepto com a addició, però només en la seva esmena que el pla aprovat.

Francesc Jesús Becerra Ramírez

Però la proposta que està fent vostè és una proposta de transacció.

La presidenta

Exacte.

Francesc Jesús Becerra Ramírez

I nosaltres no li acceptem fer aquesta transacció.

Àngels Esteller Ruedas

Ah, o sigui que no volen res. Ah, perfecte.

Francesc Jesús Becerra Ramírez

No, mantenim l'esmena. Mantenim l'esmena.

Àngels Esteller Ruedas

D'acord.

La presidenta

O sigui, cap dels socialistes accepten?

Àngels Esteller Ruedas

No, no, perquè no reconeixen la realitat i l'únic que volen és diluir i no fer res.

La presidenta

I de Junts?

Àngels Esteller Ruedas

Sí, acceptem la primera esmena.

(Remor de veus.)

La presidenta

Sí, el 5 i 6?

Àngels Esteller Ruedas

El 5.

La presidenta

El 6 no?

Àngels Esteller Ruedas

No.

La presidenta

Val. Per tant, com hem de fer-ho? *(Remor de veus.)* D'acord. Votarem ara el punt 1 i el punt 3 conjunts, 1 i 3.

Vots a favor?

Partit Popular, VOX.

Vots en contra?

Deu. Aquests dos punts no queden aprovats.

Passem en el 2 i el 4.

Vots a favor?

Quinze, sí.

Vots en contra?

Comuns i CUP. Aquests punts sí que queden aprovats.

I passem al darrer punt, que és el punt número 5.

Vots a favor?

Cinc.

VOX, PP i...

Vots en contra?

Deu. El punt 5 tampoc queda aprovat.

Proposta de resolució sobre l'eliminació de la línia Acol del Programa Treball i Formació

250-00952/15

Passarem a la següent proposta de resolució, que és proposta de resolució sobre l'eliminació de la línia Acol del programa Treball i Formació, presentada pel Partit Popular també, i en el seu torn, el diputat –a veure que m'havia apuntat– Cristian Escribano. Endavant.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, presidenta. Bé, el Departament d'Empresa, a través del SOC, gestiona anualment el programa de Treball i Formació amb la seva línia Acol, destinat exclusivament a la contractació de persones immigrants extracomunitàries que es troben en situació irregular i que poden regularitzar la seva situació mitjançant la fórmula de l'arrelament social. Aquesta línia específica, finançada íntegrament amb fons públics, va mobilitzar prop de 19 milions d'euros en la seva darrera convocatòria, recursos procedents del pressupost de tots els contribuents catalans.

La seva aplicació efectiva genera una sèrie de problemes ètics, legals i socials que posen en qüestió la seva utilitat com a la seva justícia. En primer lloc, es tracta d'un programa exclouent i discriminatori envers la resta de ciutadans i residents a Catalunya. Mentre els milers de joves, treballadors en atur de llarga durada i majors de quaranta-cinc anys amb trajectòries laborals ininterrompudes pateixen greus dificultats per incorporar-se al mercat laboral, la Generalitat destina desenes de milions d'euros a subvencionar la contractació de persones que es troben de manera

irregular al nostre país. Aquesta prioritització desvirtua el principi d'igualtat d'oportunitats i premia el frau en detriment del compliment de la llei.

I, en segon lloc, aquesta política actua com un efecte crida per a la immigració irregular. El missatge que han transmès és: qui entra o roman a Catalunya de manera il·legal pot acabar obtenint la regularització i una feina subvencionada. Aquesta percepció incentiva les entrades irregulars, agreuja la pressió migratòria i posa en risc la cohesió social i la seguretat ciutadana, especialment en aquells municipis amb barris ja fortament tensionats per la concentració de població nouvinguda, la manca d'habitatge assequible i l'increment de la conflictivitat.

En definitiva, la línia Acol no respon a una política d'ocupació orientada al mèrit, l'esforç i la legalitat, sinó a una política ideològica del Govern de la Generalitat, que confon integració amb permissivitat i solidaritat amb desigualtat. L'administració pública no pot convertir-se en un mecanisme per blanquejar situacions d'irregularitat ni en un instrument de propaganda que atempti contra el principi d'igualtat entre ciutadans.

És per això que proposem la següent proposta de resolució: eliminar la línia Acol del Programa Treball i Formació i destinar els recursos públics a la contractació de persones que es troben o s'han trobat en situació administrativa irregular; reorientar els recursos econòmics cap a programes d'ocupació i formació dirigits a joves, a aturats de llarga duració, a majors de quaranta-cinc anys i col·lectius vulnerables, priorititzant l'ocupació estable i de qualitat. I tres, reforçar el compliment estricte de la legislació d'estrangeria en col·laboració amb l'Administració General de l'Estat, evitant qualsevol mesura que pugui actuar com a efecte crida cap a la immigració irregular.

I, a més, presentar anualment al Parlament de Catalunya un informe d'avaluació de tots els programes d'ocupació del SOC, amb especial atenció a la seva eficàcia, impacte en la inserció laboral i criteris de selecció dels beneficiaris per garantir la transparència i la rendició de comptes amb els grups de fons públics.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn del partit dels socialistes, amb la seva diputada Elena Díaz. Endavant.

Elena Díaz Torrevejano

Gràcies, presidenta. Avui el Partit Popular ens presenta aquesta proposta de resolució, que no pas és una qüestió tècnica, sinó que el que ens planteja és un model de país, no? I ens planteja aquesta proposta de resolució, que demana eliminar la línia aquesta d'Acol, amb arguments que sincerament no se sostenen i jo ràpidament els desmuntaré.

Diuen que és un programa discriminatori, perquè ens ha dit 19 milions d'euros que van destinats a persones que es troben en situació irregular però no van destinats a persones joves o aturats de llarga durada o majors de quaranta-cinc anys. Senyor Escribano, sap vostè quin és el pressupost del SOC? El pressupost del SOC són més de 400 milions d'euros, dels quals 19, és veritat, van a la línia Acol. Sap quants milions d'euros van destinats als joves? Ho sap? Segurament que no. Jo li diré els joves, a l'estratègia d'ocupació juvenil, són més de 150 milions d'euros. Sap també quin és el pressupost del pla d'acció específic per a aturats majors de quaranta-cinc anys? No, segurament tampoc ho sap. Són més de 170 milions d'euros. D'un pressupost, com li deia, de 400 milions d'euros, el SOC destina 19 a les persones que es troben en situació irregular, doncs, home, ja em dirà vostè on troba la discriminació.

Després diuen, diuen vostès que genera un efecte crida. Sap vostè quants anys porta vivint la gent que pot ser receptora de la línia Acol? Segurament tampoc ho sap. Ha de portar vivint a Catalunya dos anys i, a més, són persones que no poden entrar a treballar al mercat de treball, perquè no disposen de permisos de residència o de treball. Però això vostè tampoc ho coneix. I, a més, ens pot mostrar alguna evidència d'aquest efecte crida que tant els agrada dir a vostè i al senyor de VOX?

I el tercer, diuen que aquesta línia no té impacte. Miri, segurament les darreres dades que tenim de l'Acol ens diuen que és el programa amb major èxit del SOC, amb un percentatge d'inserció –d'inserció– fix del seixanta-set per cent dels participants sis mesos després de finalitzar el programa Acol. O sigui, vostè diu que no té impacte, el que no té és dades. Per tant, el debat no és si aquestes persones hi són, perquè

les persones sí que hi són. El debat és si les deixem en la invisibilitat o si apostem per la integració amb drets i feina.

I aquí hi ha, a més, una contradicció bastant evident que també cal posar sobre la taula, perquè jo sí que he fet la meva feina. Jo he fet una recerca sobre allà on governa el Partit Popular i, home, on governa el Partit Popular també es financen programes d'inserció sociolaboral per a persones migrants, sovint, això sí, amb fons europeus. La diferència no és el què, la diferencia és el com, perquè a Catalunya hem decidit fer-ho amb un model estructural, estructurat, transparent i orientat a la contractació real. Un programa més, permeti'm que li digui, considerat pel Comitè Europeu de les Regions com una bona pràctica, la qual cosa ha posat de manifest que es tracta d'una bona iniciativa, consolidada i reconeguda.

Se m'ha acabat el temps, però crec que han quedat fortament desmuntats els suposats arguments que ens ha plantejat avui el Partit Popular i votarem en contra del conjunt de la proposta.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn de Junts per Catalunya, la seva diputada, la senyora Noemí Nieto. Endavant.

Noemí Nieto i Fumanal

Gràcies, presidenta. La veritat és que nosaltres, Junts per Catalunya, també votarem a tots els punts en contra, excepte el punt 4, a veure si hi ha una transacció o acceptació de l'esmena. La veritat és que ens ha sorprès la proposta de resolució. He hagut de mirar dues vegades. Pensàvem que era de VOX, la proposta, i és una barreja d'estigmatització cap a la immigració barrejar amb els problemes que té el mercat laboral.

Entenem que és un programa necessari i compartit amb la resta d'Europa, una vegada s'han passat tots els passos per l'arrelament familiar i l'ideal és que siguin ajudes temporals prèvies a la inserció definitiva al mercat laboral. Crec que la majoria de gent no vol viure subvencionada, vol viure del seu esforç, del seu treball i, per tant, una adaptació en un període curt o a mitjà termini perquè després pugui desenvolupar una feina útil per a la societat, crec que hem de donar-hi recolzament.

Altres temes estan en si funciona o no funcionen les polítiques del SOC i això sí que estariem d'acord en que qualsevol línia, qualsevol euro públic invertit en polítiques públiques ha de ser avaluat i s'ha de corregir en el cas que els indicadors no siguin positius i es vegin que les polítiques no són efectives de qualsevol línia. I, per tant, és aquest punt número 4 que, amb l'esmena del Partit Socialista i Units per Avançar, millora i, per tant, aquesta sí que millorariem.

Jo li recomanaria que fes una visita al poble de Guissona, on hi ha una bona política d'integració, amb molta col·laboració del poble de Guissona amb Bon Àrea. Veuria que hi ha moltíssimes feines que, a nivell local, no es volen fer i que són persones de fora, que com de transport o del sector primari, o les de cures, i per tant, el segment de més de quaranta-cinc, que potser té una altra formació, aspira a altres sectors o altres feines. La gent jove o està molt formada i no troba allò que espera i marxa fora de Catalunya i la que no s'ha format, l'arrel del problema, i que després ho ha de solucionar el SOC, és el fracàs escolar i entrariem a avaluar el model d'educació.

Per tant, no es pot fer una proposta que simplifica i és populista per atacar la immigració. Nosaltres també recordem que sí que és important gestionar bé la immigració i que, per tant, recordem que Junts per Catalunya demana les competències perquè sigui el territori que avaluï les necessitats, avaluï les tensions d'habitatge, avaluï les tensions de drets socials. I recordo una dada que va sortir ahir a Drets socials: a Catalunya l'empobriment infantil, any rere any, incrementa. Està en un trenta-sis per cent.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara serà el torn d'Esquerra Republicana amb la seva diputada, la Laia Cañigueral. Endavant.

Laia Cañigueral Olivé

Moltes gràcies, presidenta. Esquerra Republicana votarem en contra d'aquesta proposta de resolució i coincideixo amb la diputada que m'ha precedit, perquè jo també vaig haver de mirar dues vegades si era una proposta de resolució del PP o

de VOX, perquè la veritat és que, en general, tenim forces..., moltes diferències ideològiques amb el Partit Popular, però en aquesta comissió

Fitxer 33CET5

les dues diputades que en formen part, normalment, totes les propostes que presenten són elaborades i analitzen una mica més profundament els temes que no pas aquesta proposta de resolució que, de fet, m'ha estranyat. I ara, quan he vist que no era d'elles, he entès moltes coses, perquè la veritat és que és una proposta de resolució que compra absolutament el marc mental de VOX. I jo, de vostès, crec que el Partit Popular, en la seva trajectòria, hauria d'intentar marcar una mica més la línia ideològica pròpia i no comprar les mentides de VOX.

Aquesta proposta de resolució parteix d'una premissa falsa, que és que l'Acol premia la irregularitat. En realitat, aquesta línia és una eina de regularització i d'inserció laboral supervisada per l'Administració i vinculada a contractes de formació i arrelament social previstos en la legislació vigent, que això també cal tenir-ho en compte, la legislació vigent. No blanqueja res. Dona resposta a una realitat existent perquè hi ha persones que viuen aquí i que es mereixen deixar la precarietat, cotitzar, treballar i contribuir formalment a la nostra societat. Perquè també és fals que treguin recursos a altres col·lectius vulnerables. Els programes d'ocupació no són excloents. Hi ha línies específiques per a joves, per a majors de quaranta-cinc anys i aturats de llarga durada. Enfrontar pobres contra pobres és una estratègia política i no una política social seriosa, que encara que vinguin de partits de la dreta, crec que haurien de fer-ne també i no basar-se en aquestes falsedats.

Parlar d'efecte crida sense dades és pur discurs ideològic. La migració no es produeix perquè existeixi un programa temporal de contractació subvencionada, sinó per causes econòmiques, polítiques i humanitàries molt més profundes. De veritat es pensa que hi ha algú que emigri i hi posi la seva vida en perill per arribar aquí i presentar-se a una subvenció de l'Acol? De veritat, crec que com a partit que són opció de govern, haurien de fer una anàlisi una mica més seriosa.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara és el torn de VOX, amb el diputat el senyor Javier Ramírez.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señora presidenta. Voy a ser rápido porque si no, no me da tiempo a todo lo que quiero decir. No, las personas no piensan que van a llegar a Cataluña para que les den una paguita el Acol. No, no, lo piensan ustedes. Son ustedes que promocionen eso. Son ustedes lo que fomentan, son ustedes quien lo gestionan. Es así, esa es la realidad.

Pero mire, señor Escribano, debo agradecer que ustedes hayan presentado esta propuesta de resolución. Se lo han dicho todos los grupos. Usted cierta cuando copia a VOX y, por tanto, creo que es positivo que otros grupos políticos y otros grupos parlamentarios vean el problema que hay en el efecto llamada en esta región. Porque mira, aquí alguno decía que venia a desmontar no sé qué, pero yo hago una pregunta: ¿Qué requisitos se tienen que aplicar para poder dar trabajo a esas personas? ¿Formación, mérito, capacidad? No, el único requisito ha sido entrar de manera irregular, ilegal en nuestro país. Es el requisito. Pero si es que es una cuestión muy sencilla y no hace falta que ponga esas caras, señora Vega. Mire, mientras haya un solo español, un solo español que está en paro, que lo está pasando mal, que no tiene dinero para llegar a final de mes, con su dinero, no puede ir a contratar una persona que acaba de llegar de fuera. ¿Eso ustedes lo entienden o no lo entienden? Eso es lo que se entiende. (*Remor de veus.*) Vergüenza son que ustedes se gasten 19 millones de euros en contratar ilegales, cuando hay gente de este país que lo está pasando francamente mal. Eso me daría a mí vergüenza.

Y le digo una cosa: deshumanizar, deshumanizar es lo que hacen ustedes en muchos ayuntamientos. Son muchos los ayuntamientos que han ido a denunciar precisamente esa situación, la última precisamente en su municipio, en Mataró, porque es una vergüenza que un alcalde se gaste casi medio millón de euros en contratar ilegales. Es un auténtico escándalo y luego viene aquí diciendo que hay dinero para los jóvenes. Los jóvenes, que la mitad de los jóvenes no tienen empleo y ven cómo una persona que ha adelantado por la derecha, de manera irregular, les adelanta. Es que es un escándalo.

Mira, aquí al final hay dos modelos, que yo creo que el Partido Popular tiene que elegir. Hay dos modelos. Cuando pacta con VOX y se aplica la prioridad nacional y se bajan los impuestos o cuando pacta con el PSC o el PSOE, que suben los impuestos y se aplica la prioridad extranjera. Ejemplo, el Vendrell. El Vendrell, ese municipio donde mayor inmigración hay en la provincia de Tarragona y donde mayor paro hay. Y ustedes gobiernan con el PSC y en vez de revertir la situación socialista, no, la aplican y la fomentan. Por tanto, yo creo que aquí lo que ustedes tienen que ser claros es dónde están. ¿Dónde están? ¿En el progreso real y la prioridad nacional, donde estamos pactado en Extremadura, en Aragón, etcétera, para poder poner a los españoles en el centro de las políticas públicas o el modelo del socialista, que odia al pueblo español, que odia a los españoles y que precisamente lo quiere, es dar un vuelco al censo electoral? Lo estamos viendo estos días.

Entonces bueno, eso es lo que hay que hablar aquí, que el dinero de los españoles se dirige precisamente para ir en contra de los españoles. Y esto puede ser muy duro, puede ser muy grave... No. Es duro y grave sus políticas, porque aquí lo ha explicado perfectamente la diputada del PSC cómo la propia administración hace fraude de ley. Personas que no tienen capacidad reglamentaria para poder trabajar, la propia administración les hace el juego para que puedan trabajar. Oiga, me parece muy bien, pero lo que tienen que hacer es priorizar en lo que realmente que priorizar. Y es que hoy aquí el señor Albert ha invitado a hacer una comparecencia que venga una empresa para decir que se van a la calle, como otras tantas. ¿Qué les van a decir, que esos 19 millones de euros van para ellos? No. Les van a decir lo de siempre, que primero, los de fuera y los últimos, los de casa.

La presidenta

I ara és el torn dels Comuns, amb el seu diputat, el senyor Lluís Mijoler. Endavant.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, presidenta. Bé, aquesta proposta que tenim aquí per part del Partit Popular no és una proposta sobre ocupació, és una proposta contra les persones migrades i cal dir-ho així de clar. Aquesta iniciativa que ens porten no parla de treball, parla de fronteres. No parla de formació, parla d'exclusió. No parla de recursos públics, assenyala les persones migrades com si fossin el problema del país. I això no surt

del no res. És el mateix camí que ja han pactat amb l'extrema dreta allà on en depenen. És el camí de la famosa «prioridad nacional», un concepte xenòfob, ultra i profundament anticonstitucional i contrari a la igualtat de drets. Un concepte que vol dividir la societat entre ciutadans i ciutadanes de primera i les de segona, entre els que mereixen drets i les que només mereixen sospita. I això no és política d'ocupació, això és competició amb VOX.

La línia Acol no premia el frau. Ja li hem dit. No és com diu el PP. La línia Acol permet que persones que ja viuen aquí, que formen part dels nostres barris, que cuiden, treballen i sostenen famílies i fan comunitat, puguin accedir a un contracte regular i iniciar un procés d'arrelament. És a dir, menys economia submergida, menys explotació laboral, més drets, més cotitzacions i més cohesió social. El que afebleix el mercat del treball no és regularitzar persones. El que afebleix el mercat del treball és mantenir milers de persones sense papers, sense drets laborals, sense capacitat de denunciar abusos i exposades a l'explotació. Això sí que pressiona salaris i condicions.

Veig que el diputat del PP no li interessa en la resta d'intervencions, perquè evidentment ell ha vingut aquí a fer el seu vídeo. Apareix aquí i fa la seva intervenció com si al món només existís a les xarxes i a TikTok. Doncs miri, la prioritat seva hauria de ser precisament preocupar-se pel que diuen també la resta de diputats d'aquest Parlament.

El que pressiona els salaris i condicions és precisament això, i el que afebleix el mercat del treball no és precisament regularitzar persones. El que beneficia els empresaris sense escrúpols, això sí que genera desigualtat. El conflicte real no és entre treballadores d'aquí i treballadors vinguts de fora. El conflicte real és entre drets i precarietat, entre treball digne i explotació.

I sobre l'anomenat efecte crida, un argument clàssic de la dreta i de l'extrema dreta per criminalitzar la migració, miri, la gent no deixa casa seva, la seva família, no deixa el seu país perquè existeixi una línia del SOC. La gent migra per desigualtats globals, per pobresa, per guerres, per persecucions, per crisi climàtica, per manca d'oportunitats i també perquè les nostres economies necessiten i utilitzen mà d'obra migrada.

Per això, votarem en contra d'aquesta proposta, perquè aquesta proposta no defensa l'ocupació, no defensa els joves, no defensa els majors de quaranta-cinc anys, no defensa les persones vulnerables. El que fa és utilitzar-los com a excusa per assenyalar les persones migrades. El que fa vostè es diu racisme.

La presidenta

Gràcies, diputat. I ara per contestar les esmenes... Ah, Laura, perdona. Ara és el torn de la CUP amb la seva diputada, la senyora Laura Vega. Endavant.

Laura Fernández Vega

Sí. Per començar, crec que ja va sent hora que algú ho faci, per tant, ho hauré de fer jo mateixa: dir-li al diputat de VOX que comença a ser preocupant i que tenim molts anys d'estudis en psicoanàlisi, el fet que estigui eminentment molt atent constantment de les cares que jo posi o del que digui, sigui aquí o sigui al plenari. Jo m'ho faria mirar. Segur que el seu partit li pot cobrir aquestes despeses. L'únic que espero és que no sigui amb diners públics.

(Cristian Escribano Ramírez intervé sense fer ús del micròfon.) Dit això, escolti, jo no soc una tia, soc una diputada del Parlament de Catalunya. Vigili.

La presidenta

No té torn, senyor Ramírez, no té torn de paraula.

Laura Fernández Vega

Per l'amor de Déu! Li acabo de dir que crec que és eminentment preocupant el fet que jo estigui a la mesa del Parlament, home, per l'amor de Déu! O sigui, és esgotador, de veritat, és esgotador, esgotador en termes d'hipocresies, esgotador. Perquè es pot estar aquí, no sé, fent comentaris sobre les cares que jo tingui com a diputada i se'm pot considerar tia i comença a ser una mica esgotador pel fet que simplement per encarnar una postura política molt concreta, o sigui, es pot ser molt dur...

La presidenta

Diputada, es centri en el que és la proposta de resolució, si us plau.

Gràcies.

Laura Fernández Vega

És igual. Sí, una cosa. No hi ha cap diputat ni del PP, ni de Junts, ni del PSC, ni..., vull dir que constantment a cada sessió de comissió que s'hagin de fer referències sobre les cares, el de més... Ho dic, perquè crec que és una cosa que podríem convenir el conjunt dels grups. No passa res.

(Remor de veus.)

La presidenta

Sí, però aquí no cal.

Laura Fernández Vega

O sigui, m'ha semblat, o sigui, em sembla una forma... O sigui, la ironia existeix en aquesta santa casa nostra i ja està. Està bé.

(Remor de veus.)

La presidenta

D'acord. Anirem per... No, ara és el torn..., és que clar, aquí... Del diputat, per posicionar-se sobre les esmenes, per un temps d'un minut.

Cristian Escribano Ramírez

D'acord. Gràcies, presidenta. Bé, simplement dir que no acceptem l'esmena que ha presentat el grup socialista i bàsicament no l'acceptem perquè la diputada del PSC, per defensar la seva esmena i per defensar el vot en contra, demanava proves de l'efecte crida. Jo crec que només ha de patejar una mica el carrer algun dia, però també parlava d'aquests 400 milions al SOC. Li recordo, si vol, l'informe de la Sindicatura de Comptes que deia que el cinquanta per cent no s'apliquen. Això vol dir que queden uns 200 milions i, si tenim en compte que 19, entre 19 i 20 milions es dediquen al programa Acol, és a dir, un deu per cent del que estan al SOC es dedica a programes que contracten immigracions irregulars.

I després simplement dic que aquesta indignació de l'extrema esquerra amb tot el que passa, jo li diria, senyor Mijoler, i vostè m'acaba de dir racista. *(Remor de veus.)* Pot dir el que vostè li doni la gana, però vostè després no plori ni demani explicacions, perquè vostè és el primer que insulta aquesta comissió.

La presidenta

Prou! Però voleu centrar-vos, si us plau...? Si us plau.

Cristian Escribano Ramírez

I ho sento, però és que no ofèn qui vol sinó qui pot.

La presidenta

Diputat. Això no és un debat de persones. O sigui, aquí el que heu de..., és treballar sobre la proposta de resolució que s'està...

Cristian Escribano Ramírez

El diputat Mijoler s'ha dirigit a mi dient-me racista i ell ho pot dir, perquè bé pot dir el que ell vulgui, però deixi'm almenys dir que em sembla que en Mijoler després plora quan li diuen alguna cosa, però ell pot dir el que li doni la gana.

La presidenta

D'acord. Ja està.

Lluís Mijoler Martínez

Presidenta, crec que això afecta contra el decòrum totalment. He dit que el que fa és racista. No li he dit racista, podia haver-li dit, però no ho he fet. I ara m'està dient que... Què vol dir que ploro? Què vol dir exactament amb que ploro?

La presidenta

Crec que no és tema de debat, i menys aquí ara. O sigui, jo crec que...

Lluís Mijoler Martínez

És aquí un paracaigudista...

La presidenta

Diputat, si us plau.

Lluís Mijoler Martínez

...i ens vol donar lliçons de com...

La presidenta

Diputat, tothom.

Lluís Mijoler Martínez

...ens comportem, va!

La presidenta

Anirem a votar. Anirem per votar aquesta proposta de resolució. Podem votar tots 1, 2, 3 i 4, no? El 4 separat. 1, 2, 3 junts i 4 separat. Sembla bé? D'acord. Votarem... Passarem... Votarem pel punt 1, 2, 3.

Vots a fa...?

Sí, n'han marxat dos.

Vots a favor?

Partit Popular, 2, 2 sí.

Vots en contra?

Vots en contra?

Per tant, els punts 1, 2, 3 no queden aprovats. I ara votarem el punt número 4.

Vots a favor?

Vots a favor?

Vots en contra?

Nou. Tampoc queda aprovat el punt número 4.

Jordi Albert i Caballero

Presidenta, jo crec que hauria de fer un recés i hem de parlar un moment, perquè crec que no podem continuar la comissió en aquestes condicions.

La presidenta

No, i a més a més..., compareixents. Vull dir que sí, parem cinc minuts la comissió i, a més a més, he d'anar a buscar els compareixents i a veure si ens calmem tots una mica.

La sessió se suspèn a.. i es reprèn a..

Fitxer 33CET6

La presidenta

Bé.

**Compareixença d'una representació del comitè d'empresa de
Serra Soldadura perquè informi sobre el possible tancament de
l'empresa**

356-01591/15

Donem la benvinguda al senyor Sebastián Zamora Fernández, delegat del Comitè d'Empresa, bona tarda, i al Xavier Llorc Pujol, delegat del comitè d'empresa, benvingut. I també saludem els seus acompanyants, en Marc López Rodríguez, delegat del comitè d'empresa, Javier Rodríguez Garrofé, delegat del comitè d'empresa. Miguel Ángel Tarí Tomás, delegat del comitè d'empresa, Miguel Ángel Torres Hinojosa, delegat del comitè d'empresa, Pedro Cebrián Maldonado, delegat del comitè d'empresa, Miguel Ángel Boiza López, assessor del sindicat, i Àngel Buded Gargalló, delegat del comitè d'empresa. Benvinguts a la Comissió d'Empresa i Treball del Parlament. I tenim aquí al Comitè d'empresa de Serra Soldadura.

Teniu un temps de vint minuts. Després cada grup parlamentari tindrà cinc minuts per poder intervenir i després tindreu deu minuts més per poder respondre a cadascun dels grups parlamentaris. Doncs quan vulgueu. Endavant.

Gràcies.

Sebastián Zamora Fernández (delegat comitè empresa)

Senyores i senyors diputats del Parlament, els comitès d'empresa de Serra Soldadura i Serra UNP ens adrecem a vostès per fer-los partícips de la situació límit que suposa una declaració de concurs de creditors voluntària per a la liquidació de Serra, tal com recullen els edictes judicials del Jutjat Mercantil número 9 de Barcelona i l'auto de declaració de concurs i liquidació emès el 18 de març de 2026. Aquest auto confirma la suspensió total de les facultats dels administradors, la

designació d'una administració concursal i l'obertura immediata de la fase de liquidació de l'empresa.

L'administració concursal, a data del 22 d'abril, ens va convocar a l'obertura de sobres de la subhasta de les unitats productives el dia 20 de maig davant notari i a dia d'avui ja hi ha hagut la primera reunió del període de consultes amb motiu de l'ERO d'extinció col·lectiu. Els dies passen i el *corset* jurídic mercantil que suposa un concurs de creditors d'aquest tipus ens estreny cada dia més, donat que quedem desprotegits, laboralment parlant, en molts aspectes i més sense la participació de Aernnova Aerospace, principal culpable d'aquesta situació.

Aquesta situació no només posa fi a un projecte industrial històric de cinquanta anys en actiu a la Zona Franca i quasi centenària a la ciutat de Barcelona, sinó que posa en risc el futur de cinc-centes famílies, sumant personal directe i indirecte, segons hem estimat els comitès d'empresa. Les persones que treballem a Serra denunciem que la decisió del concurs està vinculada a la situació financera de la matriu, a Aernnova Aerospace, i no a una pèrdua real de la viabilitat productiva. Serra no ha perdut la confiança dels seus clients i l'exemple és que actualment tenim projectes en curs per Ebro, a la Zona Franca, Gestamp a Mèxic, per Stellantis a Vigo, curiosament, també el nostre botxí, Aernnova, en el disseny d'un manipulador de capçals d'aerogeneradors eòlics per a una fàbrica que tenen a Illescas, Toledo.

Serra no és una empresa que s'hagi quedat antiquada perquè els seus tècnics no s'actualitzen o que no s'hagin modernitzat prou perquè les seves màquines i instal·lacions no compleixin els màxims nivells de seguretat i supervisió. A Serra no hi ha hagut cap projecte que hagi acabat fent malbé el prestigi que tenim a la indústria auxiliar de l'automòbil a nivell mundial. Automatistes, robòtics, metròlegs, enginyers mecànics i elèctrics, especialistes en simulació de robots són un exemple del nivell professional i valor afegit del personal de Serra Soldadura, que ha portat el nom de Barcelona i del país per tot el món durant els seus noranta-dos anys d'història, professionals nascuts al país i formats en la seva gran majoria a les escoles i universitats públiques catalanes.

Quan a la dècada passada es comença a parlar de la indústria 4.0, Serra començà a treballar en el desenvolupament dels seus equips electrònics per disposar de

canals de comunicacions per a la indústria 4.0. Tots els nostres equips electrònics actuals disposen d'un canal per poder comunicar-se amb una base de dades al núvol.

Creiem que els arguments empresarials sobre la caiguda de demanda no es solucionen amb una liquidació. De fet, portem demanant la situació de les vendes aconseguides des de la tardor del 24 a cada reunió ordinària de comitè d'empresa. Al món de l'auto sempre hi ha hagut crestes i valls i després de facturar a Barcelona, a Serra Barcelona, l'any 2023 prop de 70 milions d'euros i 53 l'any 24.

Fitxer 33CET7

Segons els comptes auditats, l'any 25, la facturació va tenir una davallada fins als 41 milions, però les dades, segons les dades exposades per la direcció de Serra, va ser un any sense pèrdues a nivell de gestió dels projectes. Les treballadores i treballadors denunciem la manca de transparència de la gerència de Serra i de la propietat, Aernnova Aerospace, multinacional amb 1.000 milions de facturació i que ha pres la decisió de liquidar Serra o, com diuen en els seus eufemismes, «discontinuar l'activitat». És vergonyós que una multinacional, controlada per fons d'inversió, pugui liquidar una empresa com Serra sense cap pas previ a la dissolució.

Denunciem també la inexistència d'un pla industrial per evitar el tancament, ampliant les accions comercials a altres sectors o redimensionant l'estructura actual si fos necessari. Aernnova no ha invertit prou a Serra en els anys de bones xifres, ni econòmicament ni en planificació a mitjà termini. Denunciem també la negativa a col·laborar amb la Generalitat de Catalunya o el Ministeri d'Indústria per explorar noves vies de finançament i diversificació. La supèrbia de la gerència i la seva nul·la confiança amb les administracions públiques ens ha perjudicat en el moment que s'havia de buscar solucions, el 2025, quan Aernnova no va poder vendre Serra al mercat.

Tot això passa en una ciutat, Barcelona, que no es pot permetre perdre activitat industrial d'alt valor afegit ni deixar cinc-centes famílies abandonades a la seva sort, tal com hem exposat públicament. Davant d'aquesta realitat, els treballadors i treballadores ens mantenim fermes. No acceptarem el tancament ni la destrucció de

llocs de treball, ni la desaparició d'un projecte industrial que és perfectament viable. Demanem la implicació de la Conselleria d'Empresa i Treball en defensar l'activitat productiva i el futur de totes les famílies afectades, la cerca d'una activitat industrial viable si fos necessari, generar una traçabilitat perquè els diners públics que reben multinacionals com Aernnova o l'antiga Nissan després reverteixin de nou al territori. Treballar perquè la Aernnova Aerospace assumeixi les responsabilitats que li corresponen i una legislació que reforci i protegeixi la indústria del país. I, per descomptat, a les persones, davant multinacionals com Aernnova, que només deixen un rastre de desolació i precarietat al seu pas, com és el cas de Serra Soldadura.

No volem acabar aquesta compareixença sense abans agrair el recolzament institucional de diferents municipis com Sant Boi de Llobregat, el Prat, Viladecans, Gavà, l'Hospitalet de Llobregat i Barcelona, per l'aprovació, als diferents plens, de mocions i declaracions institucionals a favor de la nostra causa, envers els seus conciutadans, també treballadors i treballadores de Serra. I agrair també la solidaritat demostrada pel conjunt de la classe treballadora del país i d'arreu de l'Estat espanyol.

La presidenta

Molt bé. Doncs ara és el torn dels grups parlamentaris. Seguint l'ordre de tal com ho tinc posat aquí, començarem per Esquerra Republicana amb el seu diputat, el senyor Jordi Albert, per un temps de cinc minuts.

Jordi Albert i Caballero

Presidenta, una qüestió només de... Em sembla que en les compareixences sí que se segueix l'ordre de presentació i, per tant, el partit socialista també formava part de la proposta en l'ordre de major a menor dels grups que l'han presentat i, per tant, hauria d'iniciar el partit socialista.

La presidenta

El partit dels socialistes, amb la seva diputada, la senyora Conchi Jiménez. Endavant.

Conchi Jiménez Cruz

Gràcies. Bé. Primer de tot, moltes gràcies per l'explicació. Salutació a les dues persones, als dos representants que esteu a la taula, a tots els representants i les representants que us acompanyen. I jo no vull deixar de mencionar tota la gent de la vostra empresa, els treballadors i les treballadores que estan a la porta del Parlament, perquè crec que també és important aquest recolzament i, des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, tota la nostra força i tot el nostre recolzament, aquí als que esteu fent la vostra feina, però sobretot també a la gent que està al carrer defensant els seus llocs de feina.

Bé, nosaltres, com a grup parlamentari, és una situació que és molt complicada, ho sabem. És un problema que ve perquè ens hem trobat ja moltes vegades en què les multinacionals que estan controlades per fons d'inversions acaben aquí. En aquest cas és un concurs de creditors d'una forma voluntària i moltes vegades acaben en expedients de regulació d'ocupació. O sigui que sí que és un tema que ho tenim present. Ho estem analitzant també a veure què podem fer i com podem col·laborar i fer les coses per intentar millorar i que això no passi i ho estem treballant.

Res, dir-vos que heu comentat que demanàveu la implicació de la Conselleria d'Empresa i Treball. Ens consta, perquè així ho hem parlat amb el Departament. Hem parlat amb la directora de Relacions laborals que porta seguiment. Evidentment encara no, perquè com que el concurs de creditors primer passa una fase. Ara que comença la part de negociació de l'expedient de regulació, sí que entra directament Relacions laborals i, bé, tot el recolzament i el que necessiteu per part d'ella. Ja heu tingut, si no m'equivoco, una reunió.

I això sí que està a la part d'Indústria de la Generalitat. També ens consta que el subdirector d'Indústria està liderant aquest tema. Està treballant. Sí que és cert que les dades s'estan treballant i, per tema de protecció de dades, no es poden facilitar tota la informació de les possibles negociacions i possibles reindustrialització que s'està treballant o possibles compres. Però sí que jo vull deixar aquí constància, perquè suposo que ho sabeu, però que s'està treballant, que realment s'està fent molta feina, molta negociació per intentar buscar una solució i perquè les prop de cinc-centes famílies no es quedin sense feina.

No sé què dir-vos. Sé que és una situació molt complicada. Evidentment, des del nostre grup parlamentari estem a la vostra disposició per tot el recolzament que calgui que sigui necessari i fer totes les mesures de pressió on necessiteu perquè estem al vostre costat, com no pot ser d'una altra forma. No es poden tancar empreses d'aquí d'aquesta forma. No és just. No és de justícia que, perquè hi ha fons d'inversió al darrere, quan no els surten els números que ells consideren que han de sortir –no estem parlant de pèrdues, estem parlant de que no surtin els números– que decideixin fer tancaments. I, per tant, tot el nostre recolzament a vosaltres, als treballadors i les treballadores i a col·laborar en tot el que necessiteu. Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn... Ara sí que és el torn d'Esquerra Republicana. Endavant, Jordi Albert. Endavant.

Jordi Albert i Caballero

Gràcies, presidenta. Gràcies al senyor Llorc i també al senyor Zamora per la seva presència i també als treballadors i treballadores de Serra que avui ens acompanyen dins d'aquesta sala, dins d'aquesta comissió, però també a tots els treballadors i treballadores que estan a la porta d'aquest Parlament, donant ple suport, igual que ha passat en les darreres mobilitzacions que hi ha hagut i que han estat mobilitzacions de caràcter massiu i que realment visualitzen, no?, aquesta força de la classe treballadora i en aquest cas també la força dels treballadors i treballadores de Serra i la capacitat de mobilització.

Diguem, en efecte, Serra sempre, perquè clar, estem parlant d'una companyia, com heu dit, de més de noranta anys d'història, amb una llarga tradició i que vosaltres sou els treballadors de Serra, però la culpa, diguem-ne, i moltes vegades ens ho feu saber i en les samarretes que heu fet –que, per cert, estan molt «xules» aquestes samarretes– posa Aernnova Aerospace. I, per tant, també assenyalar realment els culpables, perquè tot sovint també es parla del teixit industrial, del teixit productiu de Catalunya.

Però el problema és quan comencem a perdre teixit industrial i productiu davant de l'avenç pràcticament imparable de les grans multinacionals i de les grans fons d'inversió. Els grans fons d'inversió que malauradament, la gran majoria de conflictes laborals que coneixem malauradament de prop i que també han passat per aquesta comissió d'Empresa i Treball, aquests fons d'inversió el que acaben fent és en un mapa del món on tenen diverses xinxetes, decideixen retirar-ne una i no saben què hi ha darrere la xinxeta. No saben el nom i cognoms dels seus treballadors, no saben les famílies, no saben les seves circumstàncies vitals, no saben absolutament res dels seus treballadors. Simplement són números.

I aquest és el primer gran repte que a nosaltres ens agrada visualitzar i ens agrada també que es vegi en primera persona. No són números, són persones que pateixen, que viuen i que s'han deixat la pell per aquesta empresa durant molt de temps. I, per tant, mereixen el màxim respecte, el màxim respecte que aquesta institució també els hi donem, però el màxim respecte que els hi ha de donar precisament a aquells que decideixen retirar aquella xinxeta sense tenir en compte que darrere hi ha moltes vides que quedaran clarament impactades per aquesta decisió. Una decisió que només té una correlació directa en guanyar més diners. Per guanyar més diners, per aconseguir més beneficis, destruïm llocs de treball i tirem projectes vitals a la brossa.

I, per tant, això és el que des d'aquí hem de combatre i des d'aquí combatem i, per tant, tot nostre suport, com ja us hem demostrat i com ho seguirem demostrant, i amb expectatives que el dia 20, quan s'obrin aquests sobres d'aquesta subhasta hi hagi ofertes. I aquí, sí, el que demano és el màxim compromís per part també de totes les parts per aconseguir que finalment una d'aquestes ofertes sigui la que pugui donar resposta i que pugui assegurar la continuïtat industrial de la planta o, si més no, un procés de reindustrialització i, per tant, també salvar els llocs de treball, que aquesta és la màxima prioritat.

El vostre és un cas complex. De fet, dels casos que hem vist en aquesta comissió i dels que també aquest grup parlamentari ha pogut seguir en altres àmbits, un concurs de creditors és molt fotut, perquè el concurs de creditors ho deixa tot al criteri de l'administrador concursal, que, al final, és una persona a nivell tècnic que es dedica a gestionar aquest temps de l'empresa fins a la seva liquidació definitiva. Les

prioritats en un concurs de creditors sempre és pagar els proveïdors i, en aquest cas, els treballadors i les treballadores són una prioritat. També està establert per normativa i, per tant, doncs, aquesta prioritat s'ha de complir.

Quin és el problema? Que normalment en un concurs de creditors van amb la normativa i amb la legalitat per davant. I què diu la normativa? Vint dies per any treballat i aquesta és la indemnització que s'ha de pagar. I, per tant, aquesta és la gran lluita que nosaltres hem de posar damunt de la taula i és la gran lluita que volem guanyar, que no han de ser vint dies per any treballat. Malauradament, la normativa en això és excessivament permissiva i nosaltres hem defensat manta vegades que hem de canviar aquesta normativa i endurir els acomiadaments i encarir aquests acomiadaments. Però actualment és la normativa que hi ha.

Per tant, el primer repte és que paguin el que han de pagar i que paguin a l'alçada de tota la feina i de tot el vostre històric laboral en aquesta empresa i de tot el compromís que heu demostrat sempre al capdavant d'aquesta empresa, fins i tot ara, en els moments més durs, que sou els que veniu aquí i els que us preocupeu per salvar els llocs de treball i els que us preocupeu per la viabilitat d'indústria..., per la viabilitat de la planta.

La segona qüestió –i amb això acabo, presidenta– és molt important també que hi hagi una mirada llarga. És a dir, en aquest conflicte és important que aconseguim el màxim possible a nivell d'indemnització, però sobretot que aconseguim la continuïtat industrial i si aquesta empresa no ho vol fer, no entrarem en l'estratègia d'Aernnova, que és una estratègia depredadora, en el sentit de que compra empreses per acabar eliminant competència i aleshores obtenir un major marge de beneficis.

El que necessitem és precisament –i acabo, presidenta– el que necessitem és precisament que hi hagi continuïtat industrial. Per tant, cal que finalment aquesta empresa pugui tenir continuïtat i, per tenir continuïtat, cal acceptar una de les ofertes que hi ha damunt de la taula. I hem d'activar tot el que estigui al nostre abast. Hem d'activar aquest Parlament, però sobretot hem d'activar el Govern i hem d'activar el Ministeri. I estem demostrant que aquest no és un conflicte només dels treballadors i treballadores...

La presidenta

Diputat, ha d'anar acabant, si us plau.

Jordi Albert i Caballero

...sinó que és un conflicte de país. És un conflicte dels catalans i les catalanes i, per tant, també us volem transmetre tot el nostre suport i continuarem estant-hi. Ànims!

La presidenta

Ara és el torn dels Comuns amb el seu diputat, el senyor Lluís Mijoler. Endavant.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, presidenta. Bé, gràcies. Gràcies per venir avui per exposar una realitat que, d'altra banda, doncs, ja coneixíem, que no pot ser d'una altra manera. I jo el que, primer, és donar-vos tot el suport, que ja us hem donat per activa i per passiva, però reiterar-ho, reiterar-ho en aquesta comissió, reiterar-ho de forma institucional i que us mantingueu amb aquesta defensa dels llocs de treball, no? Això és el principal objectiu que, entenc, teniu i que, en aquest sentit, rebreu tot el sentit. Ho heu dit, no?, cinc-cents

Fitxer 33CET8

Llocs de treball directes i indirectes, els que estan en risc.

I aquesta conservació, aquesta defensa dels llocs de treball ha de passar, sens dubte, per la continuïtat de l'activitat industrial. I aquí jo crec que és on més podem fer la pressió. Jo també us vull recordar i us vull posar l'exemple no fa gaire, per desgràcia, de la Nissan. Si la Nissan, si no hagués estat per la lluita dels treballadors i treballadores, amb la retenció fins i tot dels mitjans de producció en el seu moment, probablement avui Ebro no existiria i totes aquestes famílies estarien al carrer, amb vint o amb quaranta dies per any. Al final, del que es tracta no és única i exclusivament –i en aquest sentit crec que és amb el que esteu amb la lluita– no és únicament i exclusivament de defensar un lloc de treball individual, sinó de defensar un model i defensar la continuïtat de la industrialització al nostre país. És un exemple, i ho he dit i no ho repetiré, d'una realitat amb la que ens estem trobant, que

és que les multinacionals, en aquest cas Aernnova, prenen decisions que no tenen res a veure amb l'arrelament necessari al país.

No fa ni mitja hora discutíem aquí una moció que parlàvem sobre una llei de... La proposta era de fer més gran les pimes. Ara no sé exactament quin títol li deia. Jo els deia que el que cal és una llei que precisament ens parli d'arrelament industrial. I una de les qüestions claríssimes –i aquí també jo crec que és la força que ha de tenir el govern també per negociar– és, tant el Govern de la Generalitat com el Ministeri, és precisament veure quines han estat les aportacions i ajudes que han tingut des de les diferents administracions, fins i tot de fons europeus, per fer que quan una empresa vulgui deslocalitzar, vulgui tancar o, en aquest sentit, vulgui simplement presentar un concurs només perquè els números no li acaben de sortir segons pensava doncs que hagin de retornar aquestes ajudes públiques. Segurament això faria que penséssim molts cops abans de plantejar un tancament o de plantejar uns acomiadaments, doncs a fer-los si sabessin que han de tornar aquelles ajudes que han rebut.

Deia sobre el model de transició industrial, no?, i aquí també jo crec que en aquest Parlament hem fet moltes vegades la reflexió. És evident que, i quan hem parlat del pacte nacional per la indústria, que Catalunya s'ha de reindustrialitzar, que no podem perdre aquesta força industrial, que hem d'aprofitar la transició ecològica i la transició energètica com una oportunitat, però que això, evidentment, no pot ser una excusa, la transició no pot ser una excusa per destruir llocs de treball o, encara pitjor, per precaritzar i transformar la indústria en altres models productius, que sabem que directament precaritzen els llocs de feina, no?

Per tant, crec que no us podem donar solucions i això també hem de dir-ho clarament: aquest Parlament no té les eines per prendre decisions respecte del vostre futur, però sí que us podem manifestar aquest suport des d'això, des de l'espai de la sobirania nacional, on resideix precisament aquesta sobirania i on es decideixen les qüestions transcendents per al futur del país que prenem, malauradament, exemple, més exemples com el vostre, per entendre cap a on hem de legislar i cap a on hem de caminar, no?

Crec que això, reiterem tot el nostre suport i més com a pratenc i ex alcalde del Prat, encara més dolorosa, la vostra situació, però, animar-vos a mantenir la lluita, a seguir l'exemple, en aquest cas, també de prop de Nissan, també a la Zona Franca, per forçar que no només que rebeu unes indemnitzacions justes, que això evidentment així ha de ser i, per tant, això seria també néixer com rendits a la lluita, sinó lluitar perquè hi hagi una reindustrialització, perquè hi hagi una continuïtat de Soldadura Serra i que, per tant, tots aquests llocs de feina no es perdin i no es perdi tampoc la indústria al nostre país. Molts ànims!

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn de la CUP, amb la seva diputada, la senyora Laura Vega. Endavant.

Laura Fernández Vega

Sí, molt ràpid. Moltes gràcies per haver vingut, els companys de Serra Soldadura, que, com han dit altres diputats, que crec que és important el reconeixement d'una lluita que està sent exemplar i que està posant sobre la taula aquest cas, però que també està posant sobre la taula qüestions que crec que són de fons, que és on m'agradaria entrar també una mica perquè no som davant d'un cas aïllat. No només perquè, per desgràcia, en aquesta comissió hem hagut de veure molts casos de comitès d'empreses i de persones que estan treballant arreu del país en el poc que queda de l'economia productiva, venir aquí a parlar-nos d'acomiadaments, de deslocalitzacions, de tancament d'empreses que eren perfectament productives i funcionals per raons de competència en termes internacionals. Hem vist tot això en el poc temps que jo porto aquí de diputada.

Però crec que més en el cas de la tipologia de Serra Soldadura com a empresa productiva és important. És important per les cinc-centes famílies. És important per la pèrdua de sobirania també que suposa per aquest país aquest constant degoteig de tancament d'empreses com aquesta i també del cas en el qual ens trobem. I s'ha apuntat en alguna de les intervencions, però crec que al final hi ha preguntes de fons que ens hem de poder fer. Sumat a tot el que ja s'ha plantejat en torn a mecanismes que hauria d'haver-hi per poder dificultar aquest tipus d'operacions econòmiques, perquè al final del dia tenen un impacte molt gran en les famílies directament o

indirectament afectades pels llocs de treball, però no només: en el conjunt del teixit, a les ciutats on estan.

Ho hem vist abans, en els períodes de tancament de moltes empreses grans al Baix Llobregat, Zona Franca i la resta, veiem com canviava tot un ecosistema a mesura que s'anaven tancant aquestes fàbriques, perquè afecta també al comerç que hi ha allà, perquè afecta la capacitat adquisitiva de moltes famílies i, per tant, a despeses que poden fer, també en hostaleria, també en altres espais, és a dir, que el fet de fer vacances o no. Els impactes en aquest tipus d'empreses són per al conjunt de la societat i després ha de venir precisament les administracions públiques a intentar suplir allà on poden, quan, en canvi, mentre hi ha hagut beneficis no hi ha una socialització en cap cas d'aquests. És a dir, que l'únic que trobem són externalitzacions de les problemàtiques, però mai externalitzacions d'allò que seria de caràcter positiu.

Hi ha un fons d'inversió, tampoc li podem demanar més. És a dir, un fons d'inversió està pensat estrictament per obtenir el màxim de benefici, normalment en marges de rendibilitat en temps en períodes curts. No sempre, però tendeixen, des de ja fa anys, a aquest tipus d'operacions. I és un problema que en aquest país qui decideixi com es produeix, on es produeix siguin persones que no tenen cap mena d'interès, ni que sigui la seva tasca al bé públic i al bé de la ciutadania, i no una societat que podria posar perfectament al centre. I estic segur que si sortíssim d'aquí i preguntéssim, la gran majoria de la població s'hi posicionaria en contra que hi hagués un tancament d'aquest tipus, perquè entén que necessitem aquest tipus de llocs de feina.

Per tant, hi ha tota una tasca que sí que es pot fer des del Parlament, que és que no surti a compte, perquè és l'únic llenguatge que pot entendre un fons d'inversió que el que busca és aquest tipus de rendiment. Per tant, sí que fan falta impostos. Sí que fa falta que es retornin tot tipus d'ajudes, les que siguin directes i les que siguin indirectes. Tota exempció fiscal que s'hagi fet a empreses que pretenen deslocalitzar i deixar al carrer famílies ha de poder retornar-se, perquè llavors s'estudiaran molt millor els fons econòmics. Però no només, no només. Hem de començar a pensar, quan això és una cosa que ens passa constantment i no hi ha un sol mes que no

vingui aquí algun comitè d'empresa dient que hi ha una fàbrica que tanca i que se'n van al carrer moltíssimes famílies, que a més tenen un coneixement productiu que han tingut a veure amb allò públic, però també amb la seva feina privada, i que llavors es perd, què fem en aquest sentit?

Perquè sí que podria haver participació pública, tot i que no fos total, en empreses que considerem que són de caràcter estratègic. Perquè això s'ha donat en altres països europeus i crec que és un debat que requerim no només per enarborar la reindustrialització, quan el que ens estem trobant és constantment aquesta situació. Per què no participació pública segons quin tipus d'empreses? Perquè amb Telefónica es va fer precisament davant d'un ERO. Per què no en aquelles empreses que són de caràcter productiu? Sabent que no podem dependre de cadenes de valor cada vegada més llargues, sabent que cada vegada serà més car aquesta importació de segons quines peces. Per què no pensar que realment la sobirania d'aquest país passa en aquest sentit? I que no només es tracta d'una forma de reindustrialització que, en darrera instància, només està tenint a veure normalment amb logística i que és..., vull dir que aquí estan plantejant-nos avui un problema que és un problema de país, no només un problema de cinc-centes famílies, no només un problema d'una determinada zona del territori, un problema de conjunt. I tenim exemples en aquest sentit, que s'han donat a terme quan s'estava construint la socialdemocràcia al nord d'Europa, que també podríem començar a aplicar aquí.

Dit això, us volia preguntar una mica quines passes esperen, què voldrien demanar una mica els que estem aquí, tenint en compte que dins de la part privada no s'hi pot entrar, però sí que es poden començar a pensar coses de cara al futur i també, si volguessin, la perspectiva que tenen entorn a la idea de sobirania industrial, tenint en compte que tenen un coneixement molt més profund que molt..., que una part, almenys per part meva, dels diputats que estem aquí.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. I ara és el torn de Junts per Catalunya. Compartiran la diputada Noemí Nieto i el diputat Joan Canadell. Endavant.

Noemí Nieto i Fumanal

Moltes gràcies, presidenta. Gràcies als compareixents, als representants sindicals de l'empresa Serra Soldadura. Lamentablement no sou els primers, com a empresa, que coincidíu en dues coses. Coincidíu que veníu d'una empresa mitjana catalana que fa uns anys va ser comprada per una multinacional i coincideix també el sector indirecte o directe del sector automobilístic, no? Aquestes dos variables crec que són importants per entendre el context.

U, el tema del sector automobilístic, tenim una competència molt agressiva de cotxes xinesos que estan sent importats a Europa. El país referent a Europa en el sector automobilístic és Alemanya. Està molt preocupat. Estan tancant moltes empreses i veu difícil el canvi de tendència. Tots veiem difícil el canvi de tendència. Per tant, també vosaltres que esteu en el sector també com ho veieu? Si és cert que és difícil competir en costos amb aquests productes xinesos, no?

I el segon tema, Catalunya sempre ha estat un país d'empresa petita i mitjana i estem veient que no hi ha renovació generacional. Quan hi ha d'haver aquest canvi generacional, moltes empreses aposten per ser venudes i quan parlem amb patronals, el diagnòstic és un tema fiscal, una asfíxia fiscal, que els dificulta molt la continuïtat, i polítiques laborals que s'estan portant a terme a Catalunya en els darrers deu anys.

Per tant, nosaltres, com a Parlament, com a comissió d'empresa, no tenim competències laborals. No podem intervenir amb aquest ERO. Sí que ens podem preocupar. Us podem ajudar a que tingueu bons assessoraments legals i sí que podem estar pendents si hi ha empreses interessades o, fins i tot, la meua pregunta seria si hi ha interès en crear una cooperativa de treballadors i, si fos el cas, sí que us donarem suport i instaríem el Govern que hi haguessin ajudes per aquesta cooperativa, si pogués ser una solució de viabilitat.

Però a nosaltres el que ens preocupa i el que ens agradaria és que pogués tornar a ser una empresa catalana la que continués aquesta empresa. El vídeo fa que sigui interessant, treballadors formats i especialitzats, una empresa automatitzada. És una pena d'un dia per l'altre perdre aquest actiu tant capital com humà. I, per tant, sí que estaríem interessats a saber si hi ha propostes, però per l'altra, dir-vos que si no hi ha un canvi d'incentivació, d'inversió, d'atracció, d'atracció d'empresa, és molt

difícil que aquí avui s'aturi i que sigueu els últims. Continuaran veient un degoteig en aquest sector. Passaria la paraula al meu company.

Joan Canadell i Bruguera

Molt bé, doncs, gràcies i m'estalvio els agraïments que ja els ha fet la companya. I una mica en línia del que ella deia i escoltant els companys diputats, és clar, vostès els donen molts ànims i si vostès han vingut aquí a buscar ànims, tenen els nostres també. Només faltaria! L'empatia la tenim sempre. La seva situació no és gens fàcil i afecta a moltes famílies. Per tant, vagi per davant que nosaltres estem amb vostès amb tot el que puguem.

Ara, només amb ànims no farem res. Aquí calen solucions, calen eines. Algú ja ha parlat d'eines, hi estic totalment d'acord. No fa gaire aquí vam tenir el cas d'International Paper, una empresa que també ha tancat. I en aquell cas hi havia una empresa compradora, disposada a comprar, però no van poder fer res, perquè no teníem l'eina. Arran d'allò, què va fer Junts per Catalunya? Doncs mirin, al primer Ple que vam poder, vam presentar una proposta que deia: «Crear un instrument jurídic amb garanties d'execució que permeti a l'administració exercir el dret de tempteig en empreses amb risc de tancament o deslocalització, amb l'objectiu de preservar l'activitat econòmica i l'ocupació i en aquest mateix marc, recuperar» –això ens ho va demanar Esquerra i ho vam incloure, ho vam transaccionar– «recuperar el finançament, ajudes públiques o incentius rebuts per l'empresa els darrers dos anys». Això ho vam aprovar amb 80 vots a favor, 52 abstencions, 42 del grup del PSC.

És clar, el PSC és el grup de Govern. Ells no es poden abstenir davant d'una proposta com aquesta. El que hem de fer és veure quin és el mecanisme. Nosaltres no som Govern, no podem aprovar el mecanisme. El que sí ha de fer el Departament és buscar el mecanisme. Per tant, nosaltres el que els emplacem és també a pressionar el Govern. I ningú els hi ha preguntat, els ho pregunto jo: Què ha fet el Govern per vostès fins ara? Creuen que pot fer alguna cosa?

Però en tot cas, nosaltres necessitem les eines i pensem que una proposta com aquesta ajudaria a que un cas com aquest, si el Govern tingués el dret de tempteig, es pogués fer amb la propietat de l'empresa i aleshores, com deia la companya, o

bé vendre-ho als treballadors, no seria el primer cas, un *management buyout* o bé buscar un comprador, que també és una opció que segurament

Fitxer 33CET9

seria per salvar l'empresa i per continuar dirigint-la des de Catalunya per algun grup català.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Partit Popular amb la seva diputada, la senyora Míriam..., Míriam Casanovas. Perdó.

Míriam Casanova Domènech

Molt bé, presidenta, moltes gràcies. També, abans de tot, agrair en nom del Partit Popular que els delegats del comitè d'empresa, com també molts treballadors que s'han quedat a les portes del Parlament, estigueu avui aquí per explicar aquesta greu situació que afecta a l'empresa i a tota la seva plantilla.

Malauradament estem davant del cas d'una empresa que és emblemàtica de tot el cinturó industrial barceloní, amb una trajectòria de quasi bé un segle i en el que, doncs, sempre ha estat molt especialitzada en el sector d'enginyeria i, a més a més, tota la part de solucions de soldadura industrial i que ha donat treball, com dèieu molt bé a cinc-centes famílies, tant de forma directa com indirecta, de les poblacions de Barcelona, d'Hospitalet, de Sant Boi, de Gavà, Viladecans, entre altres.

És clar, atesa aquesta evolució i la rellevància que té l'empresa en aquest sector, és clar, ens va sorprendre molt dies enrere que s'anunciés que hi hauria un concurs de creditors i, per això, la primera pregunta que volíem plantejar era realment: ¿Quins motius creieu que expliquen que hagin passat de tenir una empresa de referència, una empresa emblemàtica en el sector industrial barceloní a que l'any passat Aernnova la volgués ja vendre i que actualment ens trobem en una situació de concurs de creditors? Els darrers comptes anuals sí que mostren un elevat endeutament. Si no vaig equivocada, són 27 milions d'euros i, com bé dèieu, la

caiguda de la facturació, que passem de 61 milions d'euros al 23 a 41 milions d'euros al 24. Però realment no sabem quines són les causes que hi ha al darrere d'aquest fort endeutament i aquesta caiguda de facturació, ni tampoc si hi ha hagut decisions empresarials equivocades.

És clar, ara, davant aquesta situació actual, creiem que els sindicats i el comitè d'empresa, doncs, heu de continuar exigint, com deia, una transparència de la situació real de l'empresa, conèixer realment les dades en què es troba la companyia i també, doncs, exigir que es salvi el major nombre de llocs de treball, tenint clar que acabarà depenent de la viabilitat del negoci de si finalment apareix un comprador inversor i també del grau d'implicació de l'administració pública. I som conscients que teniu una funció difícil a gestionar davant d'una situació d'incertesa de l'empresa i amb un clima de tensió entre els treballadors i la direcció.

La segona pregunta que us volíem fer és com està col·laborant el Govern de la Generalitat i també les altres administracions per resoldre de la millor manera la situació de Serra. A més de plantejar recol·locar la plantilla o part de la plantilla, com també buscar candidats per comprar l'empresa, també voldríem saber si s'està plantejant aportar finançament públic a través, per exemple, de préstecs de l'Institut Català de Finances, aportant capital de forma temporal a l'empresa, ajuts o altres formes de finançament.

Ho diem perquè, a tall d'exemple, fa poc vam estar treballant en el projecte de pressupost per a enguany i el Govern preveu concedir ajuts a determinades empreses industrials. Per exemple, 69 milions d'euros està previst destinar a Comforsa, a Comercial de la Forja, empresa pública del sector de la siderúrgia, que està participada per l'empresa de promoció i localització industrial Avança que, a més, per cert, també està previst que Avança rebi 10 milions d'euros l'any 2026. Per tant, saber una miqueta quin és el paper que està portant a terme el Govern de la Generalitat i quines solucions aporta.

En general, el que veiem que el possible tancament de l'empresa de Serra no és un cas aïllat, sinó doncs que malauradament i darrerament en les notícies, estem veient com empreses industrials rellevants a Catalunya estan travessant greus dificultats, com és els anuncis recents de reducció de plantilla de Nestlé o de Nissan, per

exemple. I després les dades també ens demostren que els acomiadaments col·lectius per ERO han augmentat un 53,5 per cent en el primer trimestre del 2026 en comparació amb el mateix trimestre de l'any anterior a Catalunya, afectant a 1.874 persones treballadores de diferents sectors, 653 més que en el mateix període de l'any anterior.

Per això també, és clar, ens fem preguntes, ja però no a vosaltres, sinó directament al propi Govern, perquè al final hem de veure quines mesures el Govern de la Generalitat pretén aplicar per fer, per ajudar a les reestructuracions i per fer front a reduccions de plantilla que estan afectant a ocupació de qualitat a la indústria catalana. No fa gaire hem estat vivint anuncis –i acabo, presidenta– de grans plans, no? En aquest cas en concret el pla nacional per a la indústria del 26 al 30, amb 5.000 milions d'euros, o el pla Catalunya Lidera amb 18.500 milions d'euros. Però, en canvi, veiem que hi ha poques accions concretes, com és el cas per l'empresa Serra, quan es tracta d'intervenir per mantenir llocs de treball i adaptar-les a les noves realitats.

Per la nostra part, doncs, agrair-vos de nou que estigueu aquí i que sapigueu que el nostre grup parlamentari està a la vostra disposició en allò que considereu que puguem ser útils per ajudar a la viabilitat de l'empresa i mantenir els llocs de treball.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara és el torn vostre per un temps de deu minuts. Serem flexibles, evidentment, per tal que pugueu respondre cadascuna de les...

Sebastián Zamora Fernández (delegat comitè empresa)

Sí. Començarem per ordre, que ha començat la Laure fent preguntes, crec, perquè el PSC i Esquerra crec que no han fet cap pregunta, no?, i tal. A veure, i no vull semblar... Nosaltres pot semblar que hem vingut a buscar ajuda aquí, que ens ajudin a trobar llocs de treball, si us plau, que hi ha més de dues-centes persones ara mateix al carrer. Sembla mentida, però venim a... La ajuda és nostra cap a tot aquest espai. Venim a buscar sentit comú, és el que venim a buscar, perquè entenem, veient també els comentaris, també ens hem trobat als consistoris del Baix Llobregat

i Barcelonès que una mica lluites i problemàtiques d'aquest tipus s'aprofiten d'alguna manera per llençar-se els mobles els uns als altres.

I nosaltres, doncs, l'únic que demanem és sentit comú, perquè això ni va d'esquerres, ni de dretes, ni de color blau, ni negre, ni *amarillo*, perquè aquí estem parlant de persones i de fer país, no? Estem aquí per això, entenem. Llavors apel·lem a aquest sentit comú, per què? Perquè la indústria que genera Serra que es veu en les imatges i això no és *Matrix* ni *Encuentros en la tercera fase*, això està passant ara mateix, a tres quarts d'hores, en transport públic d'aquí a la Zona Franca, al costat del CIE, de la *cárcel* aquesta que hi ha al mig de la Zona Franca. Paret amb paret, estem allà per situar-se.

O sigui, això que fem nosaltres no ho fa qualsevol, amb tot el respecte a la resta d'indústria, companys i companyes del país, de l'Estat espanyol i del món mundial. O sigui, això és un nivell brutal. Ja hem dit els clients que tenim, perquè es parla molt de la pujada i baixada, el Dragon Khan que és l'automòbil, que això ho ha sigut sempre, però és que també tenen molt de nivell quant a automatització de processos en el camp de l'aeronàutica, que per això ens van comprar fa divuit anys Aernnova. I també tenim experiència en automatització de processos dintre del camp de la farmacèutica.

Vull dir, fa deu anys Aernnova va tancar un departament sencer, ple d'especialistes, en el món de l'aeronàutica. Què van fer? Enfonsar-lo. A base de què? De deutes. Aquestes màfies empresarials ja saben el que volen i saben com fer, paguen 500 euros l'hora a un bufet d'advocats per aconseguir això: marxar i no tenir cap responsabilitat. Llavors, la indústria que genera Serra, per això demanem aquest sentit comú, és una indústria que entenem que s'ha de cuidar, perquè hauria de ser una de les potes que sustenten el que és un país de progrés i de futur, junt amb una educació pública potent, amb una sanitat pública potent i un sector primari potent.

A partir d'aquí parlem del que sigui, perquè la indústria que genera Serra al seu voltant genera més treball de qualitat. Col·laborem amb el Marroc, tenim enginyeries a l'Índia, tenim una sucursal a Mèxic, amb quaranta famílies que estan esperant a veure què passa amb això. Tenim una sucursal, una fàbrica a Romania, que fabrica

maquinària d'aquest tipus per nosaltres i per més clients a nivell d'Europa. No *estamos hablando* d'estrènyer cargols només.

Lligant això, la sobirania industrial, la importància que té el poder decidir sobre les nostres empreses. No haurien d'estar pendants de que vingués una Nissan o una o una màfia d'aquestes com Aernnova i que marxessin i ens deixessin com està, perquè pel que sembla, vostès estan vivint contínuament en un *dejà vu*, no?, pel que veig. Hòstia, una altra empresa tanca, no podem fer res, hòstia, què passa aquí? Quin degoteig! Què pot fer el govern de torn? Fa quatre anys, quan Nissan va passar el que va passar, crec que a nivell de Generalitat no estava el partit socialista, no? Estava Esquerra, crec, no? Vull dir això no va de colors. Això sí, tenim clar que el que volem és que el país sigui potent. Entre tots i totes hem de fer pinya, no? Crec que això estem tots d'acord, no? Després hi ha les mogudes que tenen vostès a nivell de partits, aquelles dues-centes persones que hi ha a fora, la veritat és que aquí ni entren ni surten.

Llavors aquesta sobirania industrial, per què és important? Perquè si podem decidir el nostre futur a nivell d'empresa, tot i col·laborant amb proveïdors i clients que vinguin d'arreu del món, això farà que Barcelona i Catalunya sigui de veritat referent de la indústria 4.0 a nivell del sud d'Europa. Llavors entenem que val la pena fer un esforç i ara contestaré això que no podem fer res, que empatia, que... I, a més que de veritat, ho agraïm, arribar a aquest nivell, que ens estiguin atenent i estiguin per nosaltres.

Parlant d'això, l'acompanyament que hem tingut des del primer dia, acompanyament per part del Departament d'Indústria de la Generalitat, des del primer dia. El que passa és que aquesta moguda que ens ha ficat Aernnova ja surt del tema laboral. Som talls de carn. Ara mateix, el dia 20 anirem a una subhasta com si fossin porcs i punt, a veure si algú es queda amb nosaltres. Llavors hi ha un acompanyament potent. Em consta que està de la mà de l'administrador concursal. Estan oferint, vulguis o no, tota una borsa d'empreses que es puguin veure interessades en el que fem a Serra. Però clar, hi ha un contracte de confidencialitat que fan que no coneguem les empreses, potser n'hi ha quatre, n'hi ha deu, potser n'hi ha cinquanta, però arriba el dia 20 i no n'hi ha cap. I els dos-cents que treballem a Serra marxem

al carrer, amb una mà al davant i una altra al darrere, perquè Aernnova que s'està parlant poc de Aernnova i aquí el problema és Aernnova. Aernnova ha fet el millor per ells i el pitjor per nosaltres.

Aernnova, i aquí ve un altre punt que m'agradaria dintre de..., Aernnova, hem de responsabilitzar-los d'alguna manera, agafar-los de la pitrera, no sé. Tenir tots els contactes que tinguin vostès, influències a nivell del País Basc, de l'Estat espanyol, indústria a nivell de Catalunya, mitjans de comunicació, el que sigui. Aquesta gent, aquestes màfies han de sufragar totes, perquè n'hi hauran, les indemnitzacions que surtin de l'ERO concursal que estem negociant ara mateix i pel tipus d'ERO que és estem lligats de mans i peus, perquè Aernnova ha marxat i només tenim els diners, les teranyines que ha deixat a la caixa. O sigui que aquí sí que poden ajudar, i molt.

El tema legislatiu, per descomptat! Que no torni a passar, com va passar amb Nissan, que no... I d'aquí a quatre dies que no torni a passar el que va passar a Serra. No sé de quina manera. No, és la primera vegada que vinc aquí. No sé com ho fan o deixen de fer, però és necessari. No sé si depenen de l'Estat espanyol o... No en tinc ni idea, però és vital perquè aquest país creixi potent amb futur. La gent que vivim aquí, la nostra família, els nostres fills, doncs, estem a gust en aquest país, perquè si no, al final la gent marxarà, perquè a la Zona Franca, al final, hi haurà només decathlons, mercadonas, algun restaurant i *punto pelota*, i tot ple de contenidors xinesos. Poden venir aquí si volen aquestes empreses, però nassos! El que surt aquí, anem a cuidar-lo, no? No esperem que passi el que hagi de passar, no?, entenem. No ho sé. És que és un *déjà vu*. És que estan tota l'estona tots els grups parlant del mateix, és que tal i qual. Hòstia! Estic flipant, eh? Perdoni, potser la manera de parlar, però soc així, no és personal.

Llavors aquesta sobirania és vital per evitar aquesta sangria que n'hi ha d'EROs, de deslocalitzacions, com l'antiga Sony, Ficosa, com la Nestlé a Girona i com un munt, com un munt. És que al final ens quedarem aquí quatre gats i la gent preparada marxarà d'aquí. O sigui que és per plantejar-s'ho i d'una vegada fer un pla de país, independentment de qui mani al govern i qui estigui o deixi d'estar.

Dos minutos, me tirava yo aquí diez. Me quedan dos. Bueno, sí, sí. No, no, no, no, no. Sí, et deixo un. Si no, el tema és que m'agradaria, perquè he parlat de aeronàutica, farmacèutica. Només fem el que fem.

El grup parlamentari de Junts, els competidors xinesos

Fitxer 33CET10

i demés, Aernnova ens ha deixat caure. Fa dos anys que no ens deixen, no ens donen financiació, no ens avalen. Hem perdut clients com la Mercedes, fa dos mesos. El dia que van presentar aquest procés, vam perdre 11 milions d'euros en comandes, perquè els clients, és clar, es van tirar cap a darrere. Per què tenim un deute? Que jo, sí va sortir a *La Vanguardia*, els 27 milions d'euros, no me'ls crec, de veritat, perquè mai ens han dit el què. Si volem continuar treballant, al final, t'has d'endeutar, si no tens una bèstia com Aernnova que s'està finançant. I si, a més a més, li dius: «Si us plau, anem al departament d'Indústria a demanda financiació?» Encara estem esperant una resposta. Ens han deixat morir. Ens han posat..., ens han tallat l'oxigen, ens han posat un coixí a la cara fins que ens han matat. És així de gràfica, la cosa. Així funciona aquesta gent.

El tema de la cooperativa és una cosa que clar ens hem plantejat, però estem esperant a veure com acaba aquest procés. Si la viabilitat és total per a tota la gent, perquè ara estem conscienciats que els dos-cents estem al carrer i a Fogasa, perquè és el que hi ha ara, fins que no veiem els números.

I quant a què fa el Govern, doncs bé, ja hem comentat. L'acompanyament és el que hi ha i hi ha una confidencialitat i estan a sobre. I entenem que és lo seu, per nosaltres, pel tipus d'indústria o per qualsevol indústria o tipus de feina que estigui patint una història així. No som més que ningú.

Motiu del tancament... Sobretot, i ja acabo, demanem, encara que no ho sembli, tots els contactes, si us plau, hem de pitjar Aernnova, que se n'assabenti qualsevol multinacional que torni aquí a aprofitar-se de la gent de Catalunya, del nostre recursos i que no marxin sense..., *de rositas*, sense cap responsabilitat. És necessari, per pintar-li la cara d'aquesta màfia i perquè la gent de Serra, que no

pugui entrar a la viabilitat, tingui uns mínims dignes. Perquè parlem de més d'un centenar de persones més grans de cinquanta anys, amb els problema social i humà que comporta tot això; gent que porta més de trenta-cinc anys a l'empresa i potser marxa amb el sou d'un any, eh? O sigui, ja sé que quan el drama és el que és, hi ha qui és cap fred, cor calent, però a més de tota la problemàtica humana, és el forat que deixarà a la indústria de Barcelona i del país. No podem fer que aquesta màfia engegui a..., ofegui el que són els noranta-dos anys d'història de Serra al riu Llobregat.

I tot teu, el que quedi, Xavi.

Gràcies.

Xavier Llort Pujol (delegat comitè d'empresa)

Sí, molt, molt, molt breu. Alguns de vostès ens demanaven, bé, si haguessis de simplificar i dir tres coses que podem fer, una seria el fet de que una empresa com Aernnova controlada per fons d'inversió no pot liquidar una empresa com Serra sense haver fet abans un pas previ. No, o sigui, ells han intentat vendre Serra l'any passat. No troben un comprador. I molt ens temem que ells han agafat i han dit: Home, si anem a un ERE i reduïm plantilla, tot això ens costarà diners. Escolta, tu i per què no els deixem caure a aquests? I els deixem caure. Ah, mira, doncs tenim..., podem fer un concurs de creditors. Ens sortirà per quatre duros, perquè total hi ha alguna cosa de deute, a finals d'any no sabem quin moviment de diners hi podia haver, perquè clar, al final les comptes auditades que et presenten, hi ha tota una enginyeria fiscal i financera al darrere que nosaltres, jo soc dissenyador mecànic, ell també, vull dir no som...

I dones els papers amb uns auditors i a un economista i un economista tampoc no coneix el mercat com per saber si aquell projecte va anar bé o no. I ell hi veu una sèrie de números, més uns positius i uns negatius i no té eines per descobrir si li estan inflant els números o no, si... El que hem dit moltes vegades, una empresa pot agafar i, a final d'any, si no vol tenir beneficis, compra tres robots, compra tres robots i aquell any no ha tingut beneficis, vull dir, bé.

Com deia el diputat d'Esquerra, en Jordi Albert, encarir els acomiadaments dels concursos de creditors seria una manera, perquè si resulta que tu pots agafar i saps

que presentes concurs de creditors, fas uns bons números i presents uns números que tu t'interessa, doncs saps que en vint dies per any i el que potser fa un any, en plena feina, et podia costar 15 milions d'euros acomiadar tota la plantilla, doncs ara potser te'n costa 5 o 6 o 7, la meitat, no?

I com deia el company, el Govern ha estat al nostre costat des del primer dia i ha fet d'altaveu. Ha fet d'altaveu, perquè aquest tema, discrecionalment, doncs mirar de trobar alguna empresa amb múscul que li siguem atractius, no? I nosaltres creiem que això és possible, o sigui, creiem que Serra encara té tecnologia a l'última, com perquè hi hagi algun interès per part d'una empresa europea o també asiàtica, per què no? O sigui, no, no tenim cap problema en aquest sentit.

I, per acabar, l'altra opció, que també estic d'acord amb el que plantejava el grup de Junts, que en el cas d'International Paper hi havia la possibilitat d'exercir un dret de tanteig, doncs també seria una solució, ja que hi ha la sensació... A nosaltres, el que tenim, el que se'ns ha vingut a sobre una mica és que tot passa molt ràpid. Quan et posen damunt de la taula el dia... De fet, ho presenten el dia 10, el dia 9 ens ho comuniquen o el dia 10 ens ho comuniquen, 10 de març. L'auto de la jutgessa surt el 18 de març i nosaltres no hem rebut informació dels comptes de l'any 25, comptes auditats, encara que no siguin, diguem, consolidats –em sembla que és l'expressió– no les hem rebut fins fa una setmana. O sigui, el 27 d'abril. Ha passat, doncs, cinc setmanes. Hem estat cinc setmanes i hem anat, des del primer dia no, però des del tercer dia, hem anat a recursos humans. Li hem reclamat també a l'administrador i ens han dit que: «*Bueno, el día que empieza la mesa de negociación del ERE, seréis parte encausada y tendréis la documentación*». Això no em serveix de res, ni a nosaltres ni a ningú. No pot ser que legalment no podem exigir que a les vint-i-quatre hores de presentar un concurs de creditors, la memòria, si us plau! O sigui, hem descobert a la memòria errades flagrants.

Aernnova va decidir..., Aernnova o Serra, Serra i Aernnova, les dues juntes, no ho sé. No sabem si va ser Aernnova o va ser el gerent de Serra. Va decidir escindir o segregar una part de Serra. Serra fa tres anys era una sola empresa, una sola SA, diguem, però fa tres anys van decidir agafar una part, que és la part que aquí les imatges vostès veuran que són pines i màquines manuals, és una secció. Llavors

l'altra secció és la de grans instal·lacions de robot, com la que surt ara a les imatges, no? I això va ser un mecanisme perquè deien, home, a l'hora d'anar a buscar finançament als bancs, doncs sempre és més fàcil dir: Soc una empresa que tinc una mida de projecte i un termini d'execució del projecte. Una té uns terminis de quatre mesos i l'altre té projectes de dos o tres anys de durada. Llavors, a l'hora de finançar projectes, doncs, hi ha diferents interessos amb una part i l'altra. Ja acabo. Acabo.

Això per què ho deia? Perquè a nosaltres, quan passa això, som dues empreses dintre del grup Serra que tenim clients diferents i ens hem trobat, i anava per això de la memòria, ens hem trobat una memòria fotocopiada. O sigui, ens han presentat una memòria on hi han pàgines que han copiat clients d'una i de l'altra. A l'hora de fer el descriptiu del per què de la causa, ho han copiat d'un de l'altre. Llavors això et demostra que ha sigut una cosa per encàrrec, feta ràpida, de manera ràpida. I vinga, va, tira que ho hem de tenir acabat. *(Sebastián Zamora Fernández intervé sense fer ús del micròfon.)* Exacte.

Moltes gràcies.

Sebastián Zamora Fernández (delegat comitè empresa)

De veritat, hem agraït al Departament d'Indústria i tal, però també agrair la seva presència, el recolzament des d'un principi de diferents grups parlamentaris, del sentit comú que a mi m'agrada dir, i que torno a..., si demanem alguna cosa, és aquesta pressió que podem fer, estic segur dels seus espais, pels contactes que tenen, per pressionar Aernnova i pintar-li la cara i que es responsabilitzi de la *escabexina* que ha fet als cinc-cents de Serra i a la ciutat de Barcelona, de veritat.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies a vosaltres i amb el desig que es reverteixi aquesta situació. Gràcies, senyor Zamora, senyor Llorc, endavant i moltes gràcies.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

Fitxer 33CET11

La presidenta

Bé.

Compareixença d'una representació de l'Associació Catalana d'Empreses del Lleure, l'Educació i la Cultura perquè informi sobre la situació de les colònies d'estiu

356-01599/15

Ara anirem a fer la compareixença de l'Associació Catalana d'Empreses del Lleure, l'Educació i la Cultura. Tenim aquí el compareixent, el senyor Josep Montes Sala, que és el gerent de l'Associació Catalana d'Empreses del Lleure, l'Educació i la Cultura. Moltes gràcies per ser aquí i endavant. Té vint minuts per fer la seva exposició i, quan vulgui, ja pot començar.

Gràcies.

Josep Montes Sala (gerent, Associació Catalana d'Empreses del Lleure, l'Educació i la Cultura)

Ara sí. Bé, bona tarda. En primer lloc, gràcies per haver-nos demanat la compareixença, especialment al Grup Parlamentari de Junts, que és qui ho ha sol·licitat. Bé, em sembla que la nostra situació és genèricament prou coneguda. Una part del nostre sector d'activitat, del lleure educatiu i sociocultural, es troba davant d'una amenaça forta pel que fa a la seva activitat ja en aquest present curs escolar, però sobretot en el curs vinent.

Hem elaborat un informe amb les dades que hem pogut recollir fins al moment. Aquest mateix matí l'hem fet arribar als serveis del Parlament i entenc que els el farà arribar si no ho ha fet ja. I, en qualsevol cas, qualsevol aclariment que faci falta o ampliació, doncs, estarem encantats de poder-lo fer. Val a dir que aquest informe l'hem elaborat no només nosaltres, sinó que ho hem fet en col·laboració amb els altres agents del sector, amb l'ACCAC, l'Associació Catalana de Cases de Colònies i Albergos de Catalunya, i també amb les principals entitats de la Confederació Patronal del Tercer Sector de Catalunya. Conjuntament constituïm la gran majoria

del sector d'activitat i específicament en l'àmbit de les colònies. Són dades que hem pogut recollir aproximadament des de la darrera setmana d'abril i, per tant, són recents i donen una visió, creiem que força fidel de la situació, tot i que s'ha de dir que cada dia que passa la situació es consolida amb les males perspectives i s'eixamplen les males notícies que s'ofereixen en aquest informe.

Els dono, per començar, algunes dades de context per poder entendre com és el sector i perquè entenem que només així és possible entendre quina és la situació, la gravetat de la situació. Estem parlant molt majoritàriament del que en diem MiPIMEs, és a dir, micro, petita o mitjana empresa. En contra del que tot sovint es creu, insisteixo, la major part d'organitzacions que gestionen cases de colònies són organitzacions que fan activitat econòmica, però des d'una dimensió petita. Hi ha algunes empreses de més volum i algunes entitats del tercer sector també de gran dimensió, però el gruix de l'activitat és constituït per petites i mitjanes empreses.

L'activitat de l'àmbit de colònies se centra en tres o quatre tipus d'activitats: les colònies escolars pròpiament, que és el que ens ocupa avui, les colònies que tothom coneix com a colònies de vacances, temporada d'estiu, entorn de Nadal, Setmana Santa i altres moments, i activitats també complementàries. Donem atenció i servei tot sovint a les entitats de base voluntària, esplais, caus, acollint les seves activitats. I també sectorialment hi ha molt de servei vinculat al que podríem dir turisme familiar o activitats familiars.

El sector –també per aclarir-ho i tenint en compte que circulen moltes informacions i per desmentir-les– no rep cap ajut de tipus estructural. No hi ha línies de subvencions pensades específicament per nosaltres per l'activitat que desenvolupem. Això vol dir bàsicament que, si no tenim activitats, no tenim ingressos. És així de simple i de clar. Els nostres serveis els paguen les famílies gairebé en exclusiva. Recau la càrrega econòmica sobre les famílies, per tant, amb totes les dificultats que això pugui suposar.

El marge d'activitat del nostre sector és molt petit, és molt petit. Parlar de beneficis per a nosaltres, de vegades fins i tot, resulta gairebé ridícul. El gran objectiu econòmic és sostenir l'activitat, mantenir-la, consolidar-la en el temps. Però aquest fet també ens dona molt poc marge de reacció o capacitat, molt poc marge de

maniobra quan es produeixen situacions imprevistes o que podríem qualificar d'emergència.

Ara mateix hi ha al voltant de dues-centes instal·lacions juvenils el que normalment coneixem com a cases de colònies. A Catalunya, en conjunt, el sector mou al voltant d'entre quatre mil i cinc mil treballadors i en conjunt es factura no menys –la part professional del sector, lògicament– es factura no menys de 70 milions d'euros anuals. Específicament, les colònies escolars, que és una part significativa de la nostra activitat econòmica, suposa al voltant del setanta per cent de l'activitat de les colònies escolars. Això vol dir que és el major gruix de l'activitat econòmica. En depèn molt majoritàriament.

En un curs normal, és a dir, sense la situació en la que ens trobarem el curs vinent i a la que ja comencem a trobar-nos, al voltant, com a mínim 600.000 infants de Catalunya fan activitats de colònies escolars en qualsevol de les diverses modalitats que es puguin prestar. Això vol dir que les colònies escolars estructuren l'activitat econòmica del sector. És una activitat amb molt bona part estacional. Es produeixen en períodes molt concrets. Això condiciona l'activitat econòmica i les colònies escolars relliguen aquestes diferents etapes, aquestes estacions de l'any en què es produeixen activitats. Això vol dir que són les que donen estabilitat als equips d'estructura de les empreses. Són les que donen continuïtat als equips de monitors, que són els encarregats de vetllar, de gestionar, de portar les activitats endavant. Això també dona fe de la importància d'aquest tipus d'activitat.

Les tres entitats amb les que hem recollit dades i que treballem coordinadament en molts àmbits i especialment en aquest cas, l'Acellec, l'ACCAC i la Confederació, facturem no menys de 42 milions d'euros anuals en colònies escolars i donem servei a aquests 600.000 infants que us comentava abans. És interessant també entendre que les colònies escolars es reserven, com a mínim, a un any vista, amb una antelació. Això és necessari, per a la logística necessària per gestionar aquestes instal·lacions, que són molt complexes, requereix antelació per poder fer previsions, per fer previsions de contractacions de personal, també manteniments diversos. Pensem que en molts casos són instal·lacions antigues. Són, en molts casos, patrimonialment valuoses i el seu manteniment, adequació en termes de seguretat

és complex i requereix molta previsió en la feina per posar-les, per mantenir-les en peu.

Funcionem, no sempre, però tot sovint amb un sistema de bestretes. Quan es fa la reserva de l'activitat, hi ha un pagament d'una bestreta amb la qual es prepara l'activitat que es prestarà. Són molt necessàries perquè, abans que comenci la temporada, això et dona líquid, a les empreses i a les entitats, per poder preparar aquesta activitat. Quan això cau, quan això desapareix, és molt difícil començar la temporada. En alguns casos és pràcticament impossible.

Malgrat això, la manera habitual de treballar és a través d'un espai de confiança que s'ha generat al llarg dels anys amb els centres educatius i amb els equips de docents. Hi ha una relació molt extensa, molt intensa. Els centres educatius tenen cases i instal·lacions de confiança, perquè els interessin les instal·lacions, per l'entorn natural en què treballen i pels seus projectes educatius des d'un punt de vista pedagògic. Això fa que tot sovint les reserves es facin simplement de paraula i funciona habitualment així. No és habitualment un problema. Aquest any ho serà. Aquest any ho serà.

Situació actual, ara mateix, fa poc, les informacions que nosaltres mateixos hem comunicat en diversos mitjans de comunicació és que al voltant d'un cinquanta-quatre, cinquanta-cinc per cent de l'activitat habitual en un curs normal està hipotecada. Ha caigut en relació a les previsions per al curs vinent. Ara podem parlar ja pràcticament d'un setanta per cent, de mitjana. Hi ha empreses que, per volum o per diversificació de la seva activitat, estarien en una situació millor, però hi ha empreses que estan pitjor. Hi ha algunes empreses, algunes de molt petites, que ara mateix tenen zero reserves per al curs vinent, cent per cent d'afectació de la seva activitat.

A l'Acellec, específicament l'Acellec, hem preguntat als nostres empreses associades quin és el seu marge de resistència. En termes generals i també de mitjana, si els cau un vint per cent de la seva activitat, no poden obrir. No tenen marges, no tenen capacitat, no tenen circulat suficient per posar en marxa l'activitat. Només aquesta dada dona fe de la gravetat de la situació.

El que s'està produint ara no és tant que s'anul·lin activitats programades, que està passant en algun cas concret per al curs actual, com que no es confirmen les reserves per a l'any vinent. La situació, perquè ens entenguem amb molta claredat, les escoles hagin signat aquest manifest que proclama la no-realització d'activitats o sortides en el cas que no s'arribi a un acord amb el Departament d'Educació, el que fan és que s'adrecen a les seves empreses, a les empreses o a les cases de colònies amb les que treballen habitualment i els diuen: «No et confirmo la reserva que habitualment fem cada any per al curs vinent, però guardem les dates», amb la qual cosa ens trobem, si tanquem el curs així, arribarem a l'inici del curs vinent, setembre o octubre, les cases de colònies no sabran què fer amb els espais teòricament reservats, però no podran ni contractar personal, ni preveure ni fer les inversions necessàries, ni contractar tot allò que sigui necessari per tirar endavant l'activitat. De fet, no podran obrir les instal·lacions.

Les reflexions, a Catalunya es fan colònies des de fa més de cent anys, quaranta o cinquanta anys com a mínim, que les colònies estan vinculades al sistema educatiu. Són part constituent del sistema educatiu. El sistema educatiu que tenim ara, amb virtuts i amb defectes per descomptat, hem contribuït a construir-lo. Nosaltres diem entenem que no es pot entendre aquest sistema educatiu sense les colònies escolars i l'hem construït d'acord amb els mestres, amb els docents, amb esforç compartit, podríem dir, amb una relació intensa amb ells.

Som professionals de l'educació. Són en certa manera, companys de la professió docent. Tenim tot el reconeixement del món acadèmic, pedagògic i professional, però no tenim el reconeixement formal, institucional com a part del sistema educatiu. Aquest reconeixement formal, aquesta integració de manera formal dintre del sistema educatiu, que establís no sé si l'obligatorietat, però com a mínim establís que, dintre dels currículums escolars, la sortida de colònies formés part de l'activitat habitual d'una manera normativa, podria ajudar a prevenir situacions com aquestes, que tant de bo no es tornin a produir, però ajudaria molt a prevenir-la.

En termes generals, no entenem que per demanar que per promoure millores en el sistema educatiu es pressioni posant en risc una part del propi sistema educatiu que som nosaltres. No ens entra al cap. La nostra situació és de perplexitat. No ho

entenem. No som causants del problema, tampoc som part de la solució. No podem aportar propostes que ajudin a solucionar. Som espectadors d'un desastre que ens cau al damunt, davant del qual no podem fer absolutament res.

Una altra cosa que s'està dient és que, amb el dret de vaga i de protesta laboral, lògicament s'ha de poder assumir que es pretén pressionar, socialment també, políticament, per descomptat, produint molèsties i dificultats i que això ajuda a entendre la gravetat de la situació i, per tant, pressionar a favor de que es produeixin les millores que es demanen. No és el cas. No estem parlant de molèsties. No estem parlant de ciutadans que no poden agafar un transport públic, de ciutadans que..., de famílies que durant un, dos o tres, els dies que sigui, tenen dificultats per conciliar. Estem parlant de llocs de treball, estem parlant d'activitat econòmica i estem parlant d'empreses que estan en risc de caure. No és el mateix. No podem equiparar aquesta realitat.

Demanem a les dues parts en conflicte, a l'administració i als representants dels docents, que esgotin amb urgència qualsevol possibilitat de diàleg que hi hagi que pugui conduir a algun tipus d'acord que permeti, en el nostre cas, desactivar aquest, diguem-ne així, boicot a les colònies escolars. Ho demanem a les dues parts. No volem entrar en la dinàmica de fer costat a una banda o a l'altra. No volem caure en aquesta trampa.

Des de fa no menys de tretze anys, que són aproximadament els que personalment jo formo part de l'Acellec, però més enllà d'això, existeix una cosa que es diu «Colònies i Educació». És un projecte que vam elaborar en conjunt les tres organitzacions de què els parlava, que preveient situacions com aquesta o de potencial davallada d'aquesta activitat històricament constituent del sistema educatiu català, reclamàvem o proposàvem a l'administració diversitat de mesures per garantir el futur i per promoure les colònies escolars.

Entre aquestes mesures, hi havia generar incentius, condicions, recursos per als centres educatius i per als docents per poder realitzar activitats de colònies.

Fitxer 33CET12

Això fa pràcticament quinze anys que ho estem demanant. Jo puc dir-ho personalment, però qualsevol persona que forma part de les nostres organitzacions els ho podria explicar, adreçant-nos a l'administració. També voldria dir que, en aquests quinze anys, hi ha hagut administracions de tots els colors polítics dels que han governat a Catalunya. Hi ha hagut governs de Convergència, Junts, Esquerra, socialistes. Per tant, si no hem arribat a una solució, no es pot tirar la pilota al terra de ningú. És una mancança, és un buit, és un forat negre del nostre sistema educatiu.

Als representants sindicals els volem demanar que no usin com a mesura de pressió l'amenaça a una part del sistema educatiu. El sistema educatiu ha de millorar, i tant! Com podem estar en contra de que es retribueixen millor els docents? És clar, és clar que hi estem a favor! Com podem estar en contra de millorar condicions de prestació dels serveis educatius? És clar que hi estem a favor! És que nosaltres també som serveis educatius. El sistema educatiu ha de millorar en bloc. No es pot millorar una part en detriment de l'altra. Aquesta és la nostra posició.

I al govern específicament li demanem que posi en marxa mecanismes per sostenir-nos, per no deixar-nos caure. El febrer de l'any passat l'Acellec va organitzar el que em van dir el primer Fòrum Econòmic i Social de l'Acellec. És un intent de reunir tot el sector professional. Alguns dels diputats que sou aquí, si no m'equivoco, vau ser-hi presents. El vam realitzar a l'Ateneu Barcelonès. Va ser un esforç important. Vam reunir, creiem, tots o la major part dels agents que intervenen en el nostre sector, no només de colònies, tot l'àmbit del lleure educatiu i sociocultural. I vam llançar quatre o cinc propostes de treball en les quals nosaltres mateixos oferíem el nostre treball i estem intentant complir-les.

Allí vam trobar, vam convocar, vam reunir, afortunadament, fins a quatre departaments del Govern. Una de les propostes centrals era que es constituís una taula professional del lleure educatiu i sociocultural de Catalunya. Tots hi van estar d'acord els quatre departaments, quatre departaments presents i recordo també la consellera d'Economia, Alícia Romero, que ens va ajudar força en l'organització i també hi era i tothom hi va estar d'acord. Si haguéssim tingut aquesta taula, encara

no s'ha constituït –aviat farà un any i mig d'aquell acte– per diverses raons, segurament, i segur que tot té una explicació. No ho neguem pas, però no s'ha constituït. Si la tinguéssim en peu, tindríem un espai, un espai d'interlocució amb tots els agents possibles, amb tots els departaments implicats del Govern, amb el qual podríem tractar aquesta qüestió, en la que podríem treballar-la. Això és el primer que demanem. Necessitem aquesta taula d'interlocució. Si som un sector tan àmpliament reconegut social, acadèmic, pedagògicament, com és possible que no tinguem una línia d'interlocució clara amb el nostre Govern?

EL Fòrum Econòmic i Social vol ser una cita anual, però entremig volem que passin coses. Vam activar un dels compromisos, que era el que en diem el Fòrum Permanent. Vam posar en marxa cinc grans grups de treball en què es divideix tota la nostra activitat. Un d'aquests grups és el de colònies. Vam convocar tots els agents que intervenen en el sector de colònies. Això vol dir empreses, això vol dir entitats, això vol dir sindicats, això vol dir associacions professionals, això vol dir tercer sector. Això vol dir organitzacions socials de tot tipus. Això vol dir professionals individuals. I els van convocar obertament.

Vam fer tres sessions llargues de treball entre novembre i febrer, novembre de 2025 i febrer d'enguany. Vam intentar fer una anàlisi del sector, vam intentar identificar quins són els reptes de futur i vam intentar formular una llista de propostes per millorar-la. Tot el que està passant ara va sortir en aquest grup de treball, tot. Estem en elaboració de les conclusions generals i del document que, en el seu moment, presentarem públicament. Adreçarem, per descomptat, al Govern i, per descomptat, a tots els grups polítics presents al Parlament. La plataforma que va sortir d'aquí hauria de ser la base de treball, entenem, d'aquesta taula professional del lleure educatiu i sociocultural i específicament en l'àmbit de colònies.

Voldríem que es desplegués definitivament aquest projecte de què es parlava i que des de fa gairebé quinze anys que tenim en marxa, «Colònies i Educació». En el marc d'aquest projecte, què demanàvem? Reconeixement formal de les colònies escolars com a part integrant inseparable del sistema educatiu. Una mínima regulació d'aquesta activitat, ja sabeu que les empreses són poc partidàries de grandíssimes regulacions o regulacions molt intenses, però una mínima regulació

per establir quina és la relació que s'ha d'establir entre les organitzacions que professionalment gestionen colònies escolars i l'administració. Són les escoles, els centres del sistema educatiu el qui les encarrega. Doncs necessitem un marc per fer això.

Necessitem mesures, en el marc d'aquest projecte, per retribuir i per aportar recursos per facilitar que els centres educatius i equips docents facin colònies escolars. No només retribuir justament, per descomptat que sí, tothom que hi vingui a treballar. També per incentivar que es facin, no? Per què són beneficioses les colònies escolars? Què aporten en els programes educatius dels centres? Com milloren la tasca pedagògica dels mestres? Doncs facilitem-ho tot això.

Vinculació de la formació universitària. Els nostres mestres surten de la universitat sense que ningú els hagi parlat de colònies escolars. De vegades es parla de possible desafecció. És clar, és clar. Quines són les virtuts pedagògiques d'anar de colònies? En la teoria ho sabem tot. Són capaços de formular dues o tres frases, però per què no ho centrem? Per què no, des d'un punt de vista acadèmic, no ho introduïm en la formació dels nostres estudiants? No només de mestres, tot el..., qualsevol formació vinculada amb el sector educatiu.

Campanya pública sostinguda per prestigiar socialment les colònies escolars i per reconèixer-nos com a sector d'activitat econòmica, amb la modèstia que ens correspongui per dimensió, però sense renunciar a cap dels papers que innegablement creiem que mereixem.

I, en tercer lloc, demanen mesures de contingència donada la situació en què ens trobem, que ens cau ja al damunt. Necessitem línies de crèdit. Primer, per superar la contingència. Com seguirem endavant? Podrem obrir les cases a partir del setembre o a l'octubre? Com ho farem, això? Les línies de crèdit habituals, les necessàries per a l'activitat en situació normal, no seran suficients i no tenim capacitat ni avals ni capacitat suficient per ampliar-les res d'una manera clara. Algunes empreses sí, segurament podran capejar la situació, però la major part del sector, no. Necessitem línies específiques de crèdit.

Fons, via subvencions de la forma que sigui necessària, de contingència per compensar la caiguda de l'activitat, per sostenir l'activitat econòmica, perquè hi hagi

futur per a les colònies escolars. Mecanismes de flexibilitat en la gestió laboral. Probablement s'hauran de fer ERTOS. Probable i malauradament. No tindrem capacitat de donar feina, amb les cases de colònies tancades. Us en recordeu del covid? La situació és molt similar.

I només voldria remarcar una qüestió. No és la primera vegada que ens enfrontem a una proposta de boicot a les sortides, entre d'altres, i colònies escolars. Al voltant del 2010 ja va passar en un altre context de gestió de polítiques educatives. Ja va passar. En aquell moment es va superar. Malgrat es va superar, no penseu que un cop es cancel·la la campanya de no fer sortides, la recuperació és immediata. Ens ha costat anys recuperar nivells d'activitat de colònia escolar igual a la situació prèvia a la proposta de boicot.

Us he dit abans que la relació entre les instal·lacions, les empreses, les entitats i els equips docents dels centres és molt intensa. És així. Es treballa molt colze amb colze, però per aquesta mateixa raó, quan es trenca, costa molt de recuperar. Es construeix molt lentament i es destrueix amb molta rapidesa. D'acord? La recuperació, si és que efectivament, no hi ha una solució que ens permeti començar el curs amb algun grau de normalitat, la recuperació de la situació de normalitat no serà ràpida, serà necessàriament lenta. Tant de bo ens equivoquem, tant de bo, però els precedents ens diuen que és així com serà.

I només un apunt final. Perdó, ah, d'acord, ostres, no veia el marcador. Perdoneu, rapidíssimament. Estem parlant de colònies escolars, però estem parlant d'empreses que presten serveis en horari docent per visitar museus, per anar a veure runes arqueològiques, per fer visites de caràcter històric i cultural, per fer tallers científics. També formen part del nostre sector, aquests també cauen. Com que l'activitat és més dispersa, és molt més difícil recollir dades, però aquesta part també cau. Les empreses de transport de viatgers, d'autobusos, tremend. Hi ha una part del sector que més del cinquanta per cent de la seva activitat són sortides escolars. És molt tremend.

Activitats a l'entorn del Pirineu vinculades a la neu, una part important de les activitats escolars es destinen a aquesta activitat també cauran. És clar, nosaltres, no formen part de la nostra organització, però les organitzacions que els representen

ens ho podrien explicar. Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya que gestiona les pistes d'esquí, hi ha afectació. XANASCAT, la xarxa d'albergs juvenils de la Generalitat de Catalunya, també té..., més petita, però té una part de l'oferta vinculada també a les activitats escolars.

Per tant, l'afectació, tot i que nosaltres en som el nucli, és molt més àmplia d'aquesta activitat puntual que estem explicant avui.

Fins aquí, disculpeu la llargada.

La presidenta

Molt bé. Gràcies. Ara és el torn de Junts per Catalunya amb el seu diputat, el senyor Joan Canadell. Endavant, per un temps de cinc minuts.

Joan Canadell i Bruguera

Gràcies, presidenta. Bé, primer de tot, gràcies, senyor Montes, per venir a explicar-nos, el drama del sector, el drama que estan vivint. I li he de dir que a nosaltres ens preocupa molt la situació. Per això els hem demanat que vostès vinguin aquí, perquè clar, vostè ho ha dit. Vostès no tenen ni la culpa ni poden ser part de la solució, perquè això és aliè totalment a vostès i no és la primera vegada que passa. I això jo he de dir i no, no és la meua voluntat avui, eh?, però, home, el Departament, negociant com ha negociat, podia haver tingut una mica més de mà esquerra sabent que això ja havia passat altres vegades.

Per tant, nosaltres no podem culpar ningú d'aquesta situació perquè els que reclamen els drets a tenir unes condicions dignes de treball, doncs escolti'm, també tenen el seu dret de fer-ho. Ara, el Govern sí que pensem que no ha afrontat aquesta negociació. I no vull tirar més problemes o més càrrega al Govern, però jo crec que el Govern ha de ser part de la solució. El problema l'ha creat el Govern; no només, però el Govern ha de ser part de la solució.

És clar. Vostès, amb tot el que ens ha dit, és molt interessant i crec que tothom ho ha escoltat prou bé, són bàsicament micros i petites empreses. Jo en conec alguna, empreses familiars, matrimonis amb algun fill, amb dos o tres col·laboradors, i aquesta és l'estructura principal. Aquesta gent no poden aguantar un any sense treballar, no poden perquè, què hauran de fer? Buscar-se la vida, anar-se'n a un

altre lloc, o sigui anar a un altre lloc vull dir a un altre sector, perquè no pots estar un any i després ja tornaré. Per tant, és una situació molt greu i en molts casos serà irreversible. És a dir, tot aquell que hagi de tancar aquest any perquè no té possibilitat de tirar, probablement el perdrem. Molts els perdrem.

I, per tant, d'aquí a dos o tres, quatre o cinc anys, quan les escoles vulguin tenir colònies, doncs, tindrem un dèficit d'estructura de colònies o, en tot cas, s'hauran de crear noves empreses, però quina gràcia, doncs, perdre això. Per tant, quan vostè deia: Cal que el govern ens ajudi. Jo li pregunto: Durant la covid, vostès van patir, els van ajudar el Govern? Alguna de les línies..., perquè en aquell moment vostès no treballaven no perquè no volguessin, sinó perquè no podien treballar. Ara és una mica el mateix. La culpa, en aquell cas, era d'un virus. La culpa, en aquest cas, és del Govern, de com ho ha gestionat el Govern. Per tant, el Govern s'ha de fer responsable.

Jo la primera pregunta que li faig és: El conseller Sàmpser, s'ha posat en contacte amb vostès? No sé si sap, em consta que sí, que nosaltres, en el passat Ple anterior, vam fer una pregunta al conseller sobre aquest tema. No ens va contestar. Però jo no sé si..., o sigui que no ens contesti a nosaltres, al nostre grup, doncs miri, és igual, això és política. Però jo espero que el conseller agafés el telèfon, ell o algú del departament, i es posés en contacte amb vostès per veure com estan i què poden fer. M'agradaria saber, que no ho sé, és en quina situació està ara la relació amb el Departament i si els estan ajudant amb alguna cosa o no. Perquè el que no podria..., no hauria de passar, és que el conseller Sàmpser digui que no, no és la seva competència, que això és el que fa normalment. «Això no és cosa meva». Home, doncs sí. Perquè les empreses pimes i micros que estan patint això, sí que són la seva competència, encara que no ho hagi creat ell, la solució passa per ells.

Jo vull recordar una cosa que vostè també ha dit: Vostès fan una funció social, formen part de l'ensenyament d'aquest país. Per tant, els hem de tenir en compte, no com un sector privat, que es guanya molt bé la vida, que etcètera, que a vegades ens sentim que sembla que tots els empresaris d'aquest país es guanyin molt bé la vida. Home, no, les petites i mitjanes empreses en general tenen dificultats per

arribar a final de mes i molts autònoms, que molts ho deuen ser, per tant, hem d'ajudar com sigui.

I ara ja en el minut que em queda, faig una bateria de preguntes. Contesti les que pugui i, si no, ja m'ho explicarà en algun altre moment. Bé, una era: Què demana l'administració? Jo crec que hi ha algunes coses molt clares que ha demanat vostè, que les haurien d'entomar. Jo li dic que hi ha un instrument, o sigui, això que fa quinze anys que reclama, que jo no ho sabia,

Fitxer 33CET13

però escolti'm, jo, per part nostra, ens hi posem demà mateix a solucionar-ho. Ara no, nosaltres no estem al govern, però evidentment ens hem de posar tots.

Hi ha un mecanisme en aquest Parlament que és molt fàcil d'activar ràpid, que és que, en el proper Ple, fem conjuntament una majoria d'aquesta cambra, una proposta de resolució per aprovar allò que vostès necessiten i la portem al Ple i signem conjuntament tots. I això podria dir alguna cosa així com que les colònies passen a ser part del currículum educatiu i, per tant, les hem de protegir de la manera que sigui. Jo no m'hi poso amb el com. Però si vostè creu que això es pot fer, jo li ofereixo, com a Grup Parlamentari de Junts, a tirar-ho endavant. Evidentment jo sol no ho puc fer. Necessito una majoria qualificada de la cambra. Per tant, els altres grups parlamentaris també ho han de voler fer.

I vaig acabant, eh? Tenia alguna petita pregunta més i ja acabarem, un momentet. Perdoni, presidenta. Bé, l'última cosa que volia dir és això. Expliqui'ns una mica l'estructura general de les empreses que estan Acellec i que fan aquest servei, si un any perden l'activitat, com els afectarà? I una última pregunta: Pot haver-hi efecte frontera? Què vol dir això? Que en zones de territori que estan a prop d'altres comunitats autònomes que no tenen aquest problema, pot ser que les colònies, al final, es facin a pobles de l'Aragó, de València?

La presidenta

Diputat, ha d'anar acabant, si us plau.

Joan Canadell i Bruguera

O d'on sigui? I disculpi.

La presidenta

Ara és el torn d'Esquerra Republicana amb la seva diputada, la senyora Mar Besses. Endavant.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, presidenta. Bé, en primer lloc, agrair la compareixença del senyor Montes per traslladar-nos una preocupació que compartim i que creiem que és molt important d'abordar. I crec també que és important començar deixant clara una premissa que per a nosaltres és molt important, que és que nosaltres no entenem aquesta situació com un conflicte entre el món educatiu i l'àmbit del lleure educatiu, sinó que són dues reivindicacions que són legítimes, que són necessàries i que també es basen en aquest principi de confiança i de treball mutu que ha tingut al llarg de tots aquests anys, que vostè mateix ho ha explicat. Aquesta bona relació amb centres educatius, amb equips docents també són el que fan que avui aquestes dues reivindicacions siguin més necessàries que mai, segurament, i que, per tant, poden anar de la mà i han d'anar plegades.

També vostè ha dit que no és una situació nova, certament, i és veritat. És a dir, el que reclama, doncs, el sector educatiu no és una situació nova, però aquí nosaltres, el que no podem compartir de cap de les maneres és com el Govern ha gestionat aquestes negociacions. Perquè, en definitiva, el que avui estem abordant, doncs, aquí també és la conseqüència d'un conflicte que no s'ha gestionat, des del nostre punt de vista, de la manera correcta i que, per tant, està tenint conseqüències. Està tenint efectes també en altres actors que considerem que són essencials per al país.

I entrem en les xifres que vostès han posat sobre la taula, perquè certament són molt preocupants. Ja parlem d'aquest prop de nou-centes escoles i instituts que han anunciat que no faran sortides de cara al curs vinent i, per tant, les implicacions i les afectacions que això té per vostès. Parlaven d'aquest setanta per cent de l'afectació en l'activitat habitual, quatre mil, cinc mil llocs de treball compromesos i, per tant, evidentment, un impacte evident en la viabilitat del sector.

Per tant, no estem parlant d'un problema puntual ni sectorial, sinó que estem parlant d'una situació que té conseqüències educatives, socials, laborals i territorials molt evidents i que, per tant, si no reaccionem, poden ser conseqüències a llarg termini. I també és important subratllar que darrere d'aquestes xifres, com vostè ha dit, hi ha persones, hi ha molts treballadors i treballadores, hi ha monitors i monitores, cuiners, personal de neteja, de manteniment, educadors, administratius i un llarg etcètera de persones. Aquest engranatge que fa possible, no?, que el motor del lleure educatiu al nostre país sigui possible i sigui referent. I també és veritat que això també genera una dinamització en molts territoris al nostre país, perquè el que envolta l'activitat d'una casa de colònies o d'un alberg juvenil no és només el que passa en aquella instal·lació, en aquell equipament, sinó tot el que hi ha al voltant, des del forn de pa del poble, des de la bugaderia del municipi del costat, des d'empreses, també ho ha dit, de transport, des que aquelles activitats complementàries de muntanya, de lleure, esportives que també es realitzen al voltant d'aquestes colònies.

Per tant, la dimensió i l'abast que té aquesta situació creiem que també és molt important i, a més a més, també ho hem de dir, un sector amb molta presència de persones joves que sovint també es troben en el lleure educatiu, la seva primera feina o el seu primer espai de vinculació en l'àmbit laboral. Per tant, crec que també és important posar en valor el to que vostès estan tenint per afrontar aquesta situació, igual també que els docents que estan en vaga, que, com dèiem, són dues reivindicacions legítimes i que han de poder compartir i anar de la mà. I, per tant, nosaltres aquí el que reivindicuem i el que reclamem és que el Govern actuï amb la intensitat que faci falta per resoldre aquesta situació, tant en l'àmbit educatiu com en l'àmbit que vostès ens han exposat.

Per tant, m'agradaria preguntar-li també perquè no només a vostès, al ser una instal·lació juvenil, a qui regula, diguéssim, és el Departament de Drets Socials i Inclusió, concretament la Direcció General de Joventut. Més enllà del que s'ha preguntat en relació al Departament d'Empresa i Treball, ens consta que han tingut alguna reunió pel que fa a l'àmbit de Drets socials i inclusió. Per tant, si ens podria traslladar una mica quines mesures s'han posat sobre la taula, en què estan treballant i, sobretot, què és el que necessiten i com els podem ajudar en aquest sentit.

Per tant, nosaltres compartim plenament aquesta defensa del model de lleure educatiu al nostre país. Com ha dit vostè, és un model forjat després de molts anys, singular i que és molt valuós, certament. I, per tant, també ens sembla que és una eina d'equitat importantíssima per al nostre país, perquè per a molts infants, per a molts joves, especialment aquells amb menys oportunitats, les colònies educatives són una experiència que probablement no podrien tenir fora de l'escola. Per tant, creiem que és important, doncs, traslladar totes les visions, tots els impactes que això pot acabar tenint. I, per tant, des del grup d'Esquerra Republicana, estendre la mà per continuar treballant plegats i, per tant, amb aquesta voluntat de que això no tingui un impacte durador i «perdurador» en el temps i, per tant, creiem que és un sector que hem de poder mantenir i reivindicar, perquè forma part de l'ADN del nostre país i també de l'ADN del país que volem continuar construint.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara és el torn del Partit Popular amb la seva diputada, la senyora Àngels Esteller. Endavant.

Àngels Esteller Ruedas

Gràcies, presidenta. Vull agrair la compareixença del senyor Montes i l'exposició que ens ha fet. El Grup Popular compartim el fet que les colònies són una part del model educatiu. Considerem que contribueixen a l'educació en la convivència, amb el compartir dels nens i tota la part educativa que s'incorpora amb el canvi..., en l'àmbit de les colònies com una extensió de la pròpia escola. I, des d'aquesta visió, nosaltres estem molt preocupats per la situació que vostè ha expressat avui i, sobretot, per l'impacte que això té a la petita i mitjana empresa i per tots els treballadors que, com vostè ha assenyalat, són molt..., un gran nombre de persones afectades. En aquest cas, tres mil, quatre mil, cinc mil llocs de treball poden quedar afectats, amb els 40 milions d'euros ara que poden arribar a 70. Vull dir que l'impacte que això té directe i indirectament induït és molt elevat.

Per tant, des d'aquesta visió, des del grup popular, estem preocupats i també ens preocupa enormement aquest impacte i que vostès siguin receptors d'un conflicte que en la seva falta de resolució, doncs, els està impactant d'aquesta manera. Dins

d'aquest context, jo els volia preguntar si vostès es consideren com, en aquest cas, com si fossin sent utilitzats en aquest conflicte educatiu, perquè, al final, vostès tenen el Departament d'Educació, naturalment, d'Ensenyament, en aquest sentit, té aquest conflicte. I, per tant, vostès reben aquestes conseqüències. Són molt conscients, estic segura, el Departament d'Educació d'aquest impacte i, per tant, són un element dins de les pròpies negociacions, no?

I també en aquest cas, preguntar-li si vostè ha parlat amb el Departament. Vostès han parlat? Què els han dit? I quina expectativa de resolució els han donat al respecte? Perquè al final accions o missions polítiques poden esdevenir, en aquest sentit, un gran perjudici per als nens que no hi aniran de colònies, però especialment per a un sector d'unes empreses que han demostrat la seva professionalitat i el seu gran actiu amb aquestes colònies.

Per altra banda, nosaltres estem d'acord amb totes les mesures que vostè ha dit de contingència de part. Jo li anava a preguntar quines mesures podrien fer o es podria fer per ajudar, com a mínim, abans que es resolgui aquest conflicte. Primer que es resolgui el conflicte i, per altra banda, quines mesures? Vostè ha assenyalat unes de contingència, que nosaltres donarem suport. Vull dir, jo penso que és imprescindible que com a mínim es garanteixi el pròxim any, que és l'any que vostès tenen aquestes dificultats, via subvenció, via crèdit de l'ICF o qualsevol altre via, perquè vostès el que no poden és que es tanquin o que empreses petites i mitjanes que es posin en risc per aquest fet, quan segurament això és una qüestió absolutament temporal, perquè, com vostè diu, destruir és molt fàcil. Construir costa molt, no?

I des d'aquesta visió entenem que aquestes mesures són necessàries i també per descomptat que es creï aquesta taula. Jo crec que, al final, el que..., d'aquesta crisi que vostè ens acaba d'exposar, el que nosaltres veiem és la seva pròpia..., tota la desprotecció de les petites i mitjanes empreses del sector de les colònies. Vull dir, aquesta desprotecció i també la falta de connexió d'interlocució que té amb els diferents departaments. Nosaltres creiem que aquí hi ha d'haver una coordinació entre Empresa i també Ensenyament.

Perquè clar, el senyor Canadell ha exposat, el vam escoltar l'altre dia, el conseller, com que deia: No. Sí, per descomptat, tot el que és empresa és competència d'Empresa i el que falta és que dins del Govern es coordinin a l'hora de trobar una solució i veure que, en cas que no arribi una solució immediata per al curs que ve, tenint en compte que vostès necessiten reserves de places amb antelació, precisament per les inversions i per la contractació de personal, doncs que resolguin quines mesures de contingència es poden adoptar per evitar que aquesta dilació de reserves causin tancaments, que després costaria molt de tornar a generar. I, sobretot, la gent que es quedaria a l'atur o empreses que haurien de tancar, que moltes potser ja ni tan sols tindrien l'oportunitat de tornar a obrir.

Per tant, aquesta és la visió que des del Grup Popular tenim, oferir-los també tot el nostre suport. I naturalment, aquelles mesures que d'impuls parlamentari puguem fer a l'hora d'alleugerir, com a mínim immediatament, aquesta situació de crisi, de contingència per solucionar aquest dèficit. I després també instar el Govern, que sempre ho hem fet, a resoldre el conflicte matriu, que és el que està generant tota aquesta situació.

La presidenta

Gràcies, diputada. I ara ja el torn del partit dels socialistes amb la seva diputada, la senyora Elena Díaz, Endavant.

Elena Díaz Torrevejano

Gràcies, presidenta. Bé, bé. Moltes gràcies, senyor Montes, per la seva compareixença i en nom del meu grup parlamentari, evidentment, començo la meva intervenció afirmant que per nosaltres també les colònies formen part d'aquesta activitat educativa i que, evidentment, és una part essencial del currículum educatiu, no?

I, evidentment, amb les dades que vostè avui ens ha pogut explicar i li agraïm que ens hagi pogut enviar l'informe amb una mica de previsió per poder-hi fer una ullada abans de la comissió, doncs, entenem que amb les dades que estan sobre la taula i que com deia vostè ens ha comentat, doncs entenem perfectament la preocupació del sector i que avui vostè hi sigui en aquesta comissió per poder-les explicar. I no només això, sabem d'on parteix el conflicte. Sabem d'on parteix aquesta situació

d'alguns centres educatius en l'àmbit de les colònies escolars i també nosaltres volem manifestar que, sobretot, respectem també les reivindicacions que fa el sector educatiu, els docents.

Però sí que el que sigui que nosaltres sempre hem demanat i hem reivindicat que totes les reivindicacions dels docents tinguin el menor impacte possible en els infants del nostre país. Perquè som molt conscients que infants, els nostres infants, doncs no cada any podran marxar de colònies per les seves situacions personals. No tots els anys podran fer el viatge de final de curs. No tots els anys poden fer la seva festa de graduació. I entenem que els infants haurien de ser els últims perjudicats d'aquest conflicte, no?

Perquè potser ens hauríem de fer la pregunta de que aquest acord en què ha perjudicat als docents, però també ens podrien fer la pregunta en què està perjudicant els infants del nostre país o en què està perjudicant els sectors també com el seu, no? Jo li voldria

Fitxer 33CET14

fer un parell de preguntes, perquè amb el que vostè ha explicat, o sigui, crec que ha sigut molt il·lustratiu com vostè ha explicat com funciona el seu sector, no? Ara ens estava dient doncs que ja de cara a l'any vinent, doncs, no estan confirmant reserves, però sí estan dient guarda'm la data, però això suposa pel seu sector que no pugui, per algunes empreses, que no puguin preparar-se per l'any que ve. I si esperem que això sigui així i aquest conflicte, doncs, s'acabi resolent en la major brevetat possible i això, com dic, tingui el menor perjudici possible, però en el cas de que això s'allargui uns mesos, doncs si aquesta situació es reverteix i llavors canvia el parer i diu: «sí, reservo confirmo la data», però les empreses no estaran preparades. Llavors hem de tenir aquesta mirada llarga, perquè l'impacte segurament, vostè deia, major serà en el curs vinent, no? Que no ens passi que, si aquesta situació es resol en un període breu de temps, que esperem que sigui així doncs, doncs, quan el sector vulgui posar-se en marxa, no tingui la capacitat de tornar a posar-se en marxa, no?

Després, algunes propostes de les quals vostè ha explicat avui aquí, crec que si no ho he entès malament, com la creació de la taula professional o el desplegament del projecte «Colònies i Educació» són propostes que venen de lluny, fa anys que les estan proposant i no sé si ens podries explicar una mica si hi ha algun avenç en aquest sentit, però sobretot ens interessa ara, per aquí la comissió i el moment en què estem vivint, si totes a aquestes mesures de caràcter urgent per intentar pal·liar els efectes del conflicte actual, si amb el departament primer d'Educació han tingut algun primer contacte, si han pogut exposar aquesta situació. I nosaltres hem pogut fer un petit contacte amb el secretari de Treball i sí que ha agafat el guant de reunir-se amb vostès i amb el seu sector perquè desconeix... Jo he pogut parlar amb ell, però desconec si hi ha algú del Departament d'Empresa i Treball, doncs ho ha fet ja o, com a mínim, el secretari de Treball té previst fer-ho en breuetat.

I jo ho deixo aquí, que ja se m'ha acabat el temps i reitero l'agraïment per la seva compareixença.

La presidenta

Gràcies diputada, i ara és el seu torn per deu minuts.

Josep Montes Sala (gerent, Associació Catalana d'Empreses del Lleure, l'Educació i la Cultura)

Sí, gràcies. Em sembla que amb algunes respostes atendre la majoria de preguntes que m'han fet. El senyor Canadell em preguntava si la situació..., o sigui, si els ajuts possibles que necessitàvem són similars als que potser es van produir al voltant de la covid. En certa mesura, sí, al covid el que ens vam trobar és una caiguda en aquell moment immediata de l'activitat sense alternativa possible. I es van obrir línies d'ajut dedicades directament a subvencionar la falta d'activitat. És una possibilitat, si fóssim capaços de fer-ho. Recordem que en el covid això estava emmarcat amb una declaració d'emergència a nivell a nivell estatal. Per tant, el context legislatiu era diferent, però en aquest cas caldria alguna eina que legitimés aquest tipus de mesures. En qualsevol cas, l'efecte que està produint en el sector és molt comparable. La diferència fonamental és que amb el covid va ser immediat i ara, diguem-ho així, és en diferit, no?

Em demanava vostè i també alguns altres diputats si hem tingut contactes amb el Departament d'Empresa i Treball. Ho faig a l'inrevés. Us explico quins contactes hem tingut amb el Govern i així, ens aclarim. En poc..., re, pocs minuts abans que comencés aquesta compareixença, la presidenta de la nostra organització i algun altre membre de la nostra Junta directiva sortien d'una entrevista amb la consellera d'Educació, Esther Niubó, que ens ha atès. Òbviament, no sé que s'ha parlat en aquesta reunió perquè jo estava aquí. Ahir mateix, si no recordo malament, persones responsables de l'ACCAC que, com he dit abans, estem perfectament coordinats i anem plegats, se reunien amb la Direcció General de Joventut, atenent al que em demanava.

Des de Joventut, és cert que normativament estan al càrrec de la regulació de les instal·lacions, però sobre l'activitat la veritat és que hi tenen poc paper, almenys fins ara, a no ser que amb alguna de les propostes que fem adopti algun paper. Parlem de colònies escolars, per tant, hi ha un espai d'intersecció necessària que creiem nosaltres entre Joventut, Drets socials i Educació, que no es dona, que fins ara no s'ha produït. Li correspon a Educació regular les colònies escolars, li correspon a Joventut perquè són titulars. Jo suposo que els correspon als dos en alguna mesura i aquest espai de coordinació no s'ha produït.

Per això volem una taula professional del sector, en el qual estiguin representats els diferents departaments del Govern que tenen a veure amb la nostra activitat. Aquests són dos d'ells. N'hi ha més, però aquests són dos d'ells. Aquests espais d'interlocució no existeixen.

Ens van dir, òbviament, de moment són possibilitats. Una de les dificultats que tenim ara, hi ha un decret que regula les característiques físiques de les instal·lacions juvenils en temes de seguretat, condicionament, etcètera. Es va reformar fa un parell d'anys i hi ha un seguit de mesures que impliquen inversions i despesa molt rellevant per a les instal·lacions. N'hi ha algunes que comencen, si no recordo malament, o dintre d'aquest any o ben aviat, que, entre altres coses, impliquen, perquè es facin una idea, l'alçada de les baranes que han de tenir les lliteres d'una casa de colònies. Això, que pot semblar una cosa molt simple, pot implicar la renovació total i completa de les lliteres d'una de casa de colònies. Les lliteres, tots els que hem estat en cases

de colònies, sabem que allò que identifica unes colònies son les lliteres, no? Amb un context de caiguda de l'activitat, assumir això seria un complet desastre.

Ahir els companys de l'ACCAC van demanar..., vam coordinar la llista de coses que havíem de demanar, entre altres coses, que hi hagués algun tipus de moratòria d'escolta, deixi'ns afrontar això d'aquí un any o d'aquí a dos, o quan hàgim superat aquesta situació. Per exemple, aquest nivell. També vam demanar-los que ens expliquessin quina era l'afectació en les activitats escolars de XANASCAT, de la xarxa d'albergs, que no tenim aquesta informació. En el nostre informe no hi és perquè no la sabem. Ens van dir que ho estaven recollint i que en algun moment ens ho ens dirien.

La setmana passada ens vam reunir amb la secretària general d'Educació, Teresa Sambola, i havíem de fer-ho també amb la secretària general de Presidència. Va ser això. Al Palau de Generalitat no hi va arribar per un problema de vols d'avió. No va dir res, però hi havia gent del seu departament. Per tant, ens vam reunir amb Departament de Presidència i d'Educació conjuntament per explicar-los essencialment tot això que els estic explicant aquí.

La resposta va ser en termes positius i em sembla que hi va haver una compareixença de la consellera ahir en un mitjà de comunicació que va dir la frase: «No deixarem caure el sector o les colònies» o alguna cosa. Això ens ho van dir literalment així allí, de les línies de finançament, dels ajuts del fons de contingència ens van dir que s'ho posaven a la llista, que, evidentment, que ho havíem de poder afrontar. Òbviament no està concretat encara a cap nivell, però n'esperem algun tipus de resposta. Esperem en breu.

També ens van dir que aquesta taula professional s'havia de poder activar amb rapidesa. Ho veiem bé. De fet, el compromís ja hi era previ a això. El que passa és que no s'havia concretat, malgrat que havia passat un any i mig des que ho havíem anunciat. I també ens va parlar de la possibilitat d'estudiar de quina manera es pot produir aquest reconeixement de les colònies escolars en el marc del sistema educatiu. De quina manera o com a reconeixement. El senyor Canadell deia com a part del currículum o... No, la senyora Esteller, perdó, em sembla que ho deia. No sabem exactament quina ha de ser el mecanisme, però en qualsevol cas, que es

reconegui com a part integrant del sistema i que s'estableixi o la necessitat o algun tipus d'integració en les activitats que necessàriament han de fer a cada curs escolar o durant amb uns *timings* concrets des de les escoles que això es podia estudiar.

Fixeu-vos que, entre les mesures que demanem, n'hi ha de dues menes. Aquelles que són estructurals del sector, que són aquestes que venim demanant des de fa tants anys, com els explicava abans amb el nostre projecte «Colònies i Educació» i les de contingència per afrontar la crisi a la qual ens veiem abocats. No ens facin triar. Les necessitem totes, les necessitem totes. No voldríem superar aquesta nova crisi pensant que d'aquí uns anys es repetirà i en tindrem una altra. Per això pensem que s'han d'intentar totes alhora. Fem allò que elimini aquesta dificultat de cara al futur i al mateix temps intentem que no caigui.

El senyor Canadell em preguntava sobre com són les empreses i de quina capacitat de resistència tenen. I em preguntava per l'efecte frontera. No coneixia aquest efecte o que estigués definit d'aquesta manera. A veure, les empreses, com els deia, són majoritàriament petites i mitjanes empreses. El marge d'activitat és molt petit. És difícil xifrar-lo, perquè depèn molt del tipus d'activitat i com es gestiona des de cada organització. En cap cas supera el sis per cent. Qualsevol economista –no sé si algun de vostès ho són– en termes generals, a la major part de sectors d'activitat, si diuen si tens un sis per cent de marge, millor que tanquis. O sigui, no estem en aquest sector per enriquir-nos i per obtenir beneficis. Estem per fer una activitat, per desenvolupar una activitat professional amb professionalitat, amb qualitat i compromesos amb la prestació de servei públic que això implica i el que volem és la sostenibilitat de la nostra activitat i que tingui durada i que es consolidi al llarg del temps.

Com deia al començament, nosaltres hem demanat als nostres associats, en concret ho ha fet l'Acellec, això: Quin és el seu marge de resistència? Hem calculat que, de mitjana, si els cau un vint per cent de la seva activitat estaran en risc d'existència. Com qui diu, hauran de tancar la casa. En tot cas, durant un any, intentar reprendre-la d'aquí a un temps o tancar-la, depèn de les empreses.

Una cosa que no he explicat abans, i és que hi ha diferents menes d'empreses. Tots ens imaginem que és una empresa que té una casa de colònies en propietat. I això

sí, hi ha una part significativa que és així, però de vegades la propietat no és de l'empresa. Hi ha algun tipus d'arrendament o de vegades són empreses que no tenen ni propietat ni gestió, sinó que són empreses que gestionen l'activitat. És a dir, que la casa els lloga perquè portin aquí, perquè facin el projecte pedagògic, perquè organitzin l'activitat. De vegades són especialitzades en activitat nàutica, amb activitat de muntanya, en temes científics i hi ha molta diversitat en aquest aspecte. I de vegades hi ha empreses que una part rellevant de la seva activitat és senzillament fan com d'agència per dir-ho així, gestionen la distribució o la reserva als clients o les escoles o els centres o en altres casos, entitats de lleure i gestionen això. Aquesta és la diversitat del sector. Cadascuna, en funció de la seva activitat, té molta diversitat.

Ara mateix, les més fumudes són aquelles empreses que gestionen l'activitat per instal·lacions. És clar, les instal·lacions no poden..., no saben si tindran l'activitat. Òbviament, no els compromet en contractes, perquè els portes una activitat que no sé si tirarà endavant. Aquestes algunes d'aquestes estan a zero. Ara mateix estan a zero pensant en el curs en el curs vinent.

L'efecte frontera, home, crec que és difícil. La veritat és que no ens ho hem plantejat estudiar-ho, però crec que és difícil, entre altres coses, perquè el nivell d'instal·lacions que tenim a Catalunya és molt diferent al de la resta de l'Estat. És, de fet, la xarxa d'instal·lacions juvenils de Catalunya és una singularitat no només respecte a la resta de l'Estat, sinó en molts sentits, a bona part d'Europa. Algunes vegades, històricament, hi ha hagut empreses del sector que han intentat instal·lar, ampliar la seva activitat al conjunt de l'Estat i en termes generals, i potser amb alguna excepció, han renunciat perquè el marc normatiu és molt més exigent a Catalunya. I també perquè el nivell de demanda i el nivell d'activitat a què estan habituats també socialment els diferents territoris de l'Estat és molt diferent.

D'entrada, m'imagino amb dificultat que instal·lacions que no siguin amb els estàndards propis de Catalunya puguin atendre el tipus de demanda que normalment es produeix a Catalunya. No és impossible. Segurament no és impossible. De moment és un tema francament amb el qual no hi hem treballat i d'entrada no creiem que sigui rellevant.

No sé si em deixo algunes de les qüestions que ens deien. La senyora Besses ha esmentat, home, entenem que no és un conflicte entre el sistema educatiu i lleure. Home, no, i tant que no! És que el lleure forma part del sistema educatiu. Les colònies i les activitats extraescolars i els casals, els esplais i caus som sistema educatiu. Aquesta és una de les nostres històriques reivindicacions i que entenc que majoritàriament són compartides. Però això no s'ha formalitzat mai. No s'ha formalitzat mai.

Regular, per exemple, les colònies escolars, que és la que ens ocupa avui, no implicaria, pel que fa a activitat, res de gaire diferent al que ja està passant. Si les colònies escolars ja es fan sense que estiguin regulades, quan es regulin, es continuaran fent i li donarem seguretat jurídica, que és una cosa que ha dit el senyor Canadell. Li donarem seguretat jurídica i un marc raonable de gestió, podent regular com es fan les reserves, què es cobra per una reserva, com es fan les bestretes, com es gestionen canvis. Donaríem un marc que ajudaria tant a l'activitat econòmica de les empreses i entitats com als qui encarreguen aquesta activitat, és a dir, els centres escolars, els equips docents, etcètera.

Em sembla que he respost majoritàriament el que m'han demanat.

La presidenta

Doncs, moltes gràcies, senyor Josep Montes per la seva compareixença i amb

Fitxer 33CET15

el desig que tot es torni a posar on ha d'estar, perquè tenim clar que només hi ha un lloc on han d'estar i no han de sortir d'on sembla que han sortit ara. D'acord?

Moltes gràcies i molt bona tarda.

Josep Montes Sala (gerent, Associació Catalana d'Empreses del Lleure, l'Educació i la Cultura)

Gràcies a tots.

La presidenta

Bé, donarem per finalitzada la comissió i s'aixeca la sessió. Bona tarda!

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT